De Nieuwsbode,
verschijnt op WOENSDAG van iedere week.
A. POTT, Uitgever.
Voorwaarden van Inteekening,
$ 2,00 per jaar, stiptelijk in Vooruitbetaling.
☞ Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwing.— Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.
ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing $1 Voor 5 regels of minder 0 50. Voor elke volgende plaatsing 0 25. Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 25 Cents.
Toezendingen franco.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord - Amerika.

11. JAARG. NO 10. SHEBOYGAN, WISCONSIN 11 APRIL 1860. GEHEEL NO. 530.

The Nieuwsbode,
is published on WEDNESDAY of each week,
A. POTT, Proprietor.
ADVERTISING
at the usual rates.
Book and Job Printing
in all its branches, in the Dutch, German and English languages, correctly and neatly executed at reasonable prices.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

Het Ministerie.

Wanneer er treurige aanleiding bestaat, om met zorg de gebeurtenissen in Europa te volgen, en die, in ruimer mate dan gewoonlijk, in hare opvolgende phases onder de aandacht onzer lezers te brengen, dan mogen wij toch onzen binnenlandschen toestand niet uit het oog verliezen, Dreigt ook een storm van buiten, dan mag regtmatige bezorgdheid wel leiden tot bedachtzaamheid tot voorziening, zoo mogelijk, voor hetgeen welligt komen kan; maar zij mag niet worden overdreven. Reeds herhaaldelijk heeft men hier te lande in hagchelijke omstandigheden, waarin ons werelddeel verkeerde, een gaaf middel gezocht en gevonden, om de beslissing van moeijelijke vraagstukken, en waarvan de regeling door de hoogste belangen des Lands gevorderd werd, te verschuiven — *omdat* men voor die regeling zelve terugdeinsde. Onze zorg voor eene, wel ligt minder aanlokkelijke toekomst, mag ons niet doen verzuimen, datgene te doen wat door den tijd geboden, door de belangen van het vaderland gevorderd wordt en waartoe de toestand van het oogenblik ons in staat stelt, zonder onze handen geheel te binden voor eventualiteiten.

Het is uit dit oogpunt — hetwelk de buitenlandsche verwikkelingen evenzeer in het oog houdt als de eischen van onzen binnenlandschen toestand — dat, naar onze meening, de roeping en de taak van het nieuw opgetreden Bewind moeten beschouwd worden.

Niemand zal de moeijelijkheid van beide betwisten. Wij zijn de eersten, die haar beamen. Tot toegefelijkheid in de beoordeeling van hetgeen het Bewind zal doen, kan het ons echter niet stemmen. De moeijelijkheden zijn niet plotseling gerezen; zij waren in ruime mate aanwezig en bekend, toen de mannen, die thans het Ministerie uitmaken, den last aanvaardden, hun door den Koning opgedragen. Ons oordeel moet dus enkel loopen over de maatregelen, die het Bewind zal voorstellen, ten einde de bekende moeijelijkheden te boven te komen, en waarvan de oplossing noodwendig het beginsel moet zijn, waarop het Ministerie is tot stand gekomen, ook al erkende het dat niet in een parlementair programma.

Met onbevangenheid wachten wij dan ook de daden van het Ministerie af, om ze te toetsen aan het algemeen belang en aan de eischen, welke de omstandigheden als van zelve gesteld hebben.

Niet zonder genoegen vernamen wij dan ook, dat het Ministerie eerst na Paschen de Tweede Kamer tot hervatting harer werkzaamheden zal bijeenroepen. Totdat het bewijs daarvan zal zijn geleverd, mogen wij niet aannemen, dat deze verdaging haar oorsprong vindt in het verlangen, om zoo lang mogelijk buiten aanraking met de Vertegenwoordiging te blijven. Integendeel zien wij daarin, vooralsnog, het verlangen der Regering, om niet met ledige handen voor de Kamer te verschijnen, en om, bij de hervatting der werkzaamheden, iets anders aan te bieden dan overschrijvingen op begrootingen of naturalisatie-wetten. Wij vertrouwen, dat het Ministerie zal toonen, de vacantie der Kamer niet nutteloos gerekt te hebben, en dezen tak der Wetgevende Magt onmiddellijk in staat te stellen, mede te werken tot de eindbeslissing over de hangende vraagstukken van den dag; spoorwegen, regterlijke organisatie, belastingstelsel en emancipatie der slaven. Het is alleen *in dien zin*, dat wij de verlengde vacantie der Tweede Kamer goedkeuren; en wij hopen van harte, dat wij ons in onze opvatting niet bedrogen zullen vinden.

Wij nemen dan ook niet aan de geloofwaardigheid van andere geruchten, die, luidens onze mededeelingen, in de residentie zouden loopen. Men zegt, dat het Ministerie, alvorens groote maatregelen voor te stellen, zoo lang zou willen temporiseren totdat de verkiezingen in Julij, voor de aftredende helft der leden, zouden zijn afgeloopen. Indien dan de uitkomst geene meerderheid mogt verschaffen aan het Kabinet van Hall, dan zou tot eene ontbinding worden besloten. Wij zouden het betreuren, indien deze geruchten waarheid bevatten. Naar het ons toeschijnt zou, nutteloos, een kostbare tijd worden verspild, en niet gaarne zouden wij een nieuw tijdperk van politieke kansberekening zien ingaan. Wij verlangen, dat regt door zee worde gegaan. Heeft het Ministerie de overtuiging, dat zijne plannen geen kans hebben, goedgekeurd te worden door de tegenwoordige Tweede Kamer, dan behoort het loyaal voor zijne beginselen uit te komen, en de questie aan het Land te poseren. De *question brulante* is die der spoorwegen. Zij is door ieder gekend; het Land kan er een oordeel over vellen. Den tijd rekken komt hier niet te pas: de strijd, tot dusver gestreden moet met moed, maar in de eerste plaats, met openhartigheid worden herrat.

De tijd is, hopen wij, voorgoed voorbij, dat meerderheden buiten de openbare zittingen van het Parlement gevormd worden.

Terwijl wij dus opregtelijk verklaren, geen geloof te hechten aan de loopende geruchten, drukken wij van den anderen kant den wensch uit, dat de Natie, na Paschen, volledig bekend worde met de plannen der Regering, en dat, tegelijkertijd, de bewijzen worden overgelegd, hoe zij den haar gegunden tijd met vrucht heeft gebruikt.

Werkeloosheid wachten wij in geen geval, ook zelfs à ingezin de parlementaire vacantie. Wat afgedaan kan worden, mag niet worden uitgesteld, en hier wijzen wij op een groot belang, dat onafhankelijk van hetgeen later ten aanzien van de spoorwegen in het algemeen mogt worden besloten, afdoening, naar onze meening mogelijk en noodig maakt. Wij bedoelen de, reeds meermalen door ons besproken concessie van de heeren Schretlen en Marseille tot aanleg eener lijn van Scheveningen over 's Hage naar Gouda, tot aansluiting aan den Rijnspoorweg. Concessionarissen verlangen noch subsidie, noch renteguarantie. Al wat zij eischen is, billijke voorwaarden en eene spoedige beslissing. Het laatste met des te meer grond, daar de concessionarissen zich jegens de Rijnspoorwegmaatschappij verbonden hebben, om den weg voor 1 Mei 1832 geheel op te leveren. De nieuwe Minister van Binnenlandsche Zaken heeft, ten aanzien van deze concessie, eene niet moeijelijke taak te verrigten. Met de wet van 21 Augustus 1859 (Staatsblad n. 98) in de hand, zal het gemakkelijk vallen, voorwaarden te stellen, die het regt en de billijkheid evenzeer in het oog houden als het Staatsbelang. Spoed is hier het grootste blijk, dat de Regering sympathie heeft jegens de onderneming. Eene spoedige en billijke beslissing is ook in het belang van het Gouvernement raadzaam; want, ook zonder nog voor de Vertegenwoordiging te zijn verschenen, zal de natie daarin een blijk zien van den wil der Regering, om groote belangen tot afdoening te brengen.

ALKEMADE 5 Maart. — Van de vijf openbare hoofdonderwijzers in deze gemeente zijn er vier, die spoedig in de termen van regt op pensioen zullen vallen. Een hunner heeft op ruim 80jarigen leeftijd reeds 61 dienstjaren als hoofdonderwijzer en is als dienstdoend onderwijzer een der oudsten van ons Land. Men verzekert dat het aan het Gouvernement gebleken is dat de onderwijzers over het algemeen een hoogeren ouderdom bereiken dan andere burgerlijke ambtenaren en militairen, voor welke pensioenen uit 's Rijks kas betaald worden.

DALFSEN 4 Maart. — Gisteren overleed in de buurtschap Lenthe, in deze gemeente, eene vrouw die volgens sommigen den buitengewoon hoogen ouderdom van 115 jaren had bereikt. Zij genoot het voorregt tot kort voor hare dood een scherp verstand te bezitten en verrigtte bovendien nog dagelijks eenig huiswerk.

WIJHE 5 Maart. — De rivier de IJssel is buiten hare oevers getreden. Alle daar aangelegen landerijen zijn daardoor overstroomd.

AMBT DOETINCHEM 6 Maart. — Als eene bijzonderheid moge dienen, dat op den 1 dezer bij den landbouwer *H. W. Kraaijenbrink*, onder Silvolde, is geboren een roodbont kalf met twee koppen, naast elkander gelegen en behoorlijk verbonden, zoodat de scheiding slechts door een natuurlijken naad wordt aangewezen. Ieder dezer twee koppen heeft zijne twee oogen, waarvan de beide middelste echter aan elkander zijn verbonden, zijnen mond, neusgaten, tong enz., even als men dit bij een gewoon dier van zijne soort aantreft, en neemt door deze beide monden, hetzij afzonderlijk, hetzij te gelijk, zijn voedsel tot zich, dat zich daarna in een kanaal schijnt te vereenigen. Ofschoon men aan den kop slechts twee ooren waarneemt, schijnt aan de uitwendige teekenen te blijken, dat dit dier, bij verder voortleven, vier horens zal verkrijgen. Overigens is dit bijzonder product van de natuur wel gevormd, evenredig in zijne deelen en zeer welvarend.

ROTTERDAM 9 Maart. Heden avond ongeveer ten zes ure brak alhier brand uit aan de noordzijde van de Nieuwehaven, in de pastorie van de *R. K. kerk* van St. Laurens in den Houttuin. De brand werd het eerst ontdekt op de bovenachterverdieping van het pand en kreeg spoedig een ontzettend aanzien. Door de van alle kanten toegesnelde hulp mogt men er echter gelukkig in slagen nog een groot gedeelte van het pand te behouden, terwijl ook de belendende huizen aan de Nieuwehaven niet veel geleden hebben. Daar de wind noordoost was, heeft de achter de pastorie gelegen kerk niets van den brand geleden.

HELLEVOETSLUIS 7 Maart. — Gisteren avond is alhier op de reede gebragt het Engelsch brikschip *Waters*, gevoerd geweest door kapt. *Sharp*. beladen met steenkolen, van Sunderland komende en aldaar te huis behoorende, bestemd naar Rotterdam, welke bodem door de vischsloep *de Jonge Marie*, schipper *de Koning*, toebehoorende aan den heer *Kolff* van Oostgwijk, burgemeester van Stad aan 't Haringvliet, op een kleinen afstand benoorden het Goereesche zeegat verlaten gevonden is, hebbende de bemanning waarschijnlijk kort te voren dit schip verlaten, uit hoofde de visschers bij hunne komst aan boord het vuur van den haard in de kajuit nog branden de vonden en het journaal tot zondag jl. nog behoorlijk bijgevuld was, terwijl de groote boot zich niet aan boord bevond waarmede de manschappen vermoedelijk het schip verlaten hebben. Naar men verneemt, hebben de visschers door de hooge zee niet dan met levensgevaar aan boord van gezegd schip kunnen komen. (*Reeds kortelijk per telegraaf gemeld.*)

— Men schrijft uit Emden: De alhier wonende koopman *Reemtsma* kocht voor 4 jaren met nog eenige anderen een Emdener schip, "*Amasia*," voor 12,000 rthl. Men liet het uitrusten en bevrachtte het naar Engeland. Tot kapitein werd aangesteld zekere Krüger, uit de omstreken van Leer. Het schip ging op reis en kwam in Engeland aan, van waar de kapitein nog al aanzienlijke rekeningen van eene reparatie overstuurde, die echter prompt betaald werden. Hij schreef er ook bij, dat hij eene goede lading naar Australie had. Het schip ging dan ook naar genoemd werelddeel, maar—kwam niet terug. Sedert vier jaren schijnt de kapitein nu met het bedoelde schip langs de kust van Australie voor eigen rekening te varen. Alle brieven van *Reemtsma* zijn echter onbeantwoord gebleven, en daar het kapitaal zoo toch weg is, hebben de reeders besloten er nog een paar duizend rthlr. aan te wagen, om den kapitein, zoo mogelijk, in handen te krijgen. Met behulp der Hanoversche en Engelsche Regering is reeds een ander kapitein, *Kiwiet*, van hier op reis gegaan, voorzien van de noodige volmagt en brieven. (*P. G. C.*)

BATH 10 Maart. — De gedane waarnemingen gedurende de afgeloopene week van de waterstanden aan de peilschalen van een polder, behoorende aan de Nederlandsche Maatschappij tot indijking der open aanwassen in de Ooster-Schelde, hebben bevreemdende resultaten opgeleverd.

Maandag den 5den, en dus twee dagen voor volle maan, rees het water 0,71 el boven het peil van gewoon hoog water en met den wind noordwest. Over de eb liep het getij zigtbaar traag weg, terwijl er op het tijdstip van laag water nog 0,90 el water aan wal bleef. Deze waarnemingen deden met grond vermoeden dat, bijaldien de wind noordwest bleef, er dan 2 a 3 dagen na volle maan, als wanneer men in den regel de hoogste vloeden heeft, een verbazend tij water aan de kust zou komen. De wind liep echter des nachts naar het oosten, doch op Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Vrijdag steeg het water, niettegenstaande de wind met zware buijen van het oosten naar het westen liep, tot 0,40 el boven gezegd hoog waterpeil; een verschijnsel dat met zoodanige windstreek nimmer aldaar was waargenomen.

Zaturdag den 10den kwam het getij weer tot zijnen gewonen toestand, de wind bleef in het oosten, en de rijzing van het water bepaalde zich tot 0,30 el beneden het peil; doch een ander verschijnsel op dien dag verdient vermelding, namelijk dat het water toen 0,97 el beneden het peil van laag water afliep. Bij deze gelegenheid kwam het verdronken land van Zuid-Beveland als het ware geheel bloot, en men weet zich niet te herinneren die groote oppervlakte, met al hare overblijfselen van vroegere dorpen, immer zoo duidelijk zigtbaar te hebben kunnen waarnemen.

Overigens is opgemerkt dat Donderdag den 8sten, tusschen 12 en 1 ure des middags, na eene hevige hagelbui, luchtstroomen uit het oosten en het westen tegen elkander inwerkten, waarbij echter de oosten wind steeds de overhand bleef behouden.

Het hoog waterpeil, waarvan in deze sprake is, is genomen uit het gemiddeld hoog water over een tijdvak van 20 maanden, terwijl het laag waterpeil, op dezelfde wijze waargenomen, is bevonden te zijn 3,80 el beneden dat van hoog water. Eindelijk wordt nog melding gemaakt, dat bij stormvloeden het water aan de kust van 2,00 el tot 2,40 el boven het gezegde peil van hoog water rijst.

GIESSENOUDEKERK 11 Maart.—Gisteren avond omstreeks half zeven ure had alhier een hartverscheurend voorval plaats. De onderwijzer der jeugd, de heer *D. C. van der Voort*, met zijn oudsten zoon van Rotterdam te huis komende, vroeg bij zijne aankomst terstond naar zijne andere kinderen. Op het antwoord, "dat zij in den tuin speelden" begaf hij zich derwaarts, doch, in plaats van hen te kunnen verwelkomen, moest hij het verpletterend gezigt zien, dat twee zijner lievelingen, *Aart* en *Willem*, oud 11 en 9 jaren, in eene zoogenaamde gracht achter den tuin verdronken lagen. Ofschoon spoedig aangebragte hulp verleend werd, mogt het niet gelukken hen in het leven terug te roepen.

ROTTERDAM 7 Maart.—Morgen zal de grijsaard *Jacop Former*, wonende aan den Schiedamschen Dijk te Rotterdam den ouderdom van 102 jaren hebben bereikt. Eenigen tijd geleden heeft hij door een val eene wonde aan het hoofd bekomen en is daardoor bedlegerig geweest; thans is hij wederom hersteld en gaat weder te voet uit. Hij is nog in het volle genot zijner zintuigen, opgeruimd en vrolijk. Hij is van zijne jeugd af als zeevarende gehard tegen alle vermoeijenissen en ontberingen en dit kwam hem later als scheepswaker zeer te stade.

AMSTERDAM den 5 Maart. — Men schrijft uit Zwolle: De bedelaars, bestemd voor de Kolonie Ommerschans, die van tijd tot tijd, ten getale van 20 à 30, door de zwolsche stoomboot van Amsterdam alhier zijn aangebragt, ziet men tegenwoordig paarsgewijze als misdadigers aan elkander geboeid, niettegenstaande zij door een behoorlijk geleide gedekt zijn. Men weet voor dezen strengen maatregel geene gegronde reden, tenzij het welligt geschiedt, om voor te komen, dat, zoo als onlangs, een der veroordeelden over boord springt en verdrinkt.

— Te Brugge was op het bal, door den gouverneur gegeven, eene jonge dame van Nieuwpoort, die het feest door hare schoonheid opluisterde. Dr. V., haar aansprekende, zag een puistje op haar gelaat. Naauwelijks dat ziende, gaf hij de dame den raad dadelijk huiswaarts te keeren, en bij de schijnbaar nietige zaak onmiddelijk een geneesheer te nemen; hij bood zichzelf aan. Te vergeefs. Eerst eenigen tijd later kon men de dame overreden met haar man het bal te verlaten. Den volgenden dag stierf zij aan de gevolgen van eene hevige pestzweer.

— Men leest in het *Batav. Handelsbl.*:

Wij vernemen, dat van het Javaansch Nederduitsch woordenboek de vijf eerste letters van het alphabet *ho, no, tjo, ro* en *ko* bewerkt en voor de pers gereed zijn. Aan die vijf letters hebben twee heeren zeventien jaren lang gearbeid. Een hunner, de heer *Winter Sr.*, is sinds een jaar overleden. Elke letter heeft dus gemiddeld 6⅘ jaar tijds van het javaansche alphabeth gekost. Naar denzelfden maatstaf zullen de twintig letters, door een persoon bewerkt, 136 jaren vorderen, om voor den druk gereed te zijn. Onderstellen wij, wat beneden de werkelijkheid gerekend is, dat ieder der twee medearbeiders *f* 500 in de maand trok, dan zal het geheele werk op ruim acht tonnen gouds komen te staan. Indien het boek aan zulk eene uitgave waardiglijk beantwoordt, zal het zeker een zeldzaam voortbrengsel zijn.

NEDERLANDSCH-OOST-INDIE.

BATAVIA, 23 Jan. Het welgelukken van den stouten aanval op het stoomschip *Onrust* geeft reeds, door het verlies van zooveel menschenlevens, een slechten indruk, door het vertrouwen, dat de muiters daardoor op hunne krachten krijgen; zij hebben dan ook in hunnen overmoed niet nagelaten, om onmiddelijk naar de Kapoeas rivier te vertrekken, om hetzelfde lot te doen ondergaan aan den aldaar gestationeerden Gouvernements sleper, Kapitein *van Os*, komm. *W. Glazer*; doch deze heeft, met 18 soldaten, die hij aan boord had, hen flink ontvangen, en met een goed onderhouden vuur eene vreeselijke slagting onder deze overmoedigen aangerigt; vele dooden en gekwetsten zijn bij dezen aanval onder hen gebleven; bovendien heeft hij de voorzigtigheid gehad zijne vuren aan te houden en naar Poeloe Petak terug te stoomen. Kapit. *W. Glaser* moet in deze een buitengewonen moed hebben aan den dag gelegd. Behalve het afslaan van den vijand, heeft hij ter voorkoming van een mogelijken nachtelijken overval, zijn hem toevertrouwde manschappen niet durven blootstellen en is wijselijk teruggetrokken. Zr. Ms. stoomschip *Montrado* is dadelijk bij het ontvangen van bovenstaande tijding, met 100 man pas aangebragte troepen en goed voorzien van artillerie, hiervoor expres van Martapoera ontboden en met eenige veldstukken de Doessen opgestoomd om, na hunne makkers bloedig gewroken te hebben, te trachten de *Onrust* nog vlot te krijgen.

BELGIE.

BRUSSEL, 8 Maart. Uit Spa wordt berigt dat men voornemens is groote verbeteringen en verfraaijingen van die badplaats tot stand te brengen. Het gemeentebestuur heeft aldaar van den Minister van Binnenlandsche zaken autorisatie verkregen om dadelijk over te gaan tot de uitvoering van drie groote werken, waarvan de plannen tot het ontwerp zullen worden gemaakt van een wedstrijd tusschen Belgische en Buitenlandsche architekten. Het zijn: 1, plannen betreffende het bouwen van eene groote bad-inrigting en van nieuwe monumentale gebouwen aan de minerale bron van Pouhon; 2, het plan van een geheel van nieuwe straten, waardoor de nieuwe bad-inrigting geheel vrij moet komen te staan en die de Place Royale naar het oude Spa en van de Place Verte naar de straat de la Sauvenière moeten loopen, enz.; 3, het plan van een gebouw en een tuin, daar te stellen bij de fontein van Barisart.

AALST, 7 Maart. In den nacht van eergisteren op gisteren brandde hier de grootste katoenfabriek van Belgie, die der heeren *van Santen* en *van de Wall*, met den geheelen rijken voorraad van waren, tot den grond toe af. Er kon niets gered worden. De gebouwen en werktuigen waren verzekerd, maar de goederen niet.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 2 Maart. De indruk, welke de aanspraak van den Keizer der Franschen in dit oord heeft te weeg gebragt, is ver van gunstig. Men is zeer ontstemd over het *terugeisschen van* Savoye, en over het verlangen, dat Frankrijk in het bezit zal worden gesteld van de noordelijke hellingen der Alpen, als de grenzen, die *door de natuur* zelve zijn aangewezen. Men beschouwt deze wijziging naar *de natuurlijke grenzen*, in zeker opzigt gelijkstaande met de beruchte verklaring van den eersten Keizer, bij welke de noordelijk aan Frankrijk grenzende vlakten als aanslibbingen van Fransche vloeden werden aangemerkt, en het baart geene geringe ergernis, dat dergelijk bedrijf wordt voorgesteld als een nieuw bewijs der belanglooze fransche staatkunde.

(Het schijnt echter, dat de Keizer het woord *grenzen* niet eens heeft gebezigd, maar alleen heeft gesproken, gelijk het hierboven staat uitgedrukt, van een *natuurlijken waarborg*.)

— De *Ost Deutsche Post* zegt van de Fransche troonrede: "In gelijke mate als *Napoleon* Rome en Oostenrijk weder nadert, terwijl hij de Romagna en Toskane van de aanhechting uitsluit, moet zijne stelling tot Piemont ook scherper afgeteekend worden. Deze moeijelijke opgaaf zal de fransche dagbladen menigen tand kosten, dien zij op deze noot stuk zullen bijten. Onze taak bepaalt zich bij te doen opmerken dat Frankrijk zich op den 1 Maart in betere verhouding tot ons stelt dan op den 1 Februarij, hetwelk echter nog geen regt geeft om vooraf aangaande de stelling te besluiten die het den 1 April zal innemen, aangezien die maand het karakter der veranderlijkheid bezit."

WEENEN, 6 Maart. De weener dagbladpers slaat, na kennis te hebben genomen van de troonrede van Keizer *Napoleon*, over 't geheel een droevigen toon aan. Men gevoelt zich door dien "gebiedenden toon" geërgerd en beleedigd, en durft toch niet regt uitspreken, wat b. v. in duidelijke taal wordt gezegd door den gewonen weener berigtgever der *Hamb. Borsenh*: "Wij hebben het van den beginne af gezegd, dat Frankrijks verzet tegen de aanhechting van Toskane bij Sardinie bloot gefingeerd was. Thans meenen wij meer dan ooit te mogen aannemen, dat de geheele geschiedenis van de door Frankrijk naar Turijn gezonden raadgevingen eene komedie is van het begin tot het einde." Wordt dus *toch* geheel Midden Italie, zoo redeneert hij verder, bij Sardinie gevoegd, dan krijgt Keizer *Napoleon* zijn deel van Savoye. Dezelfde berigtgever is echter niet vreemd van het denkbeeld, dat Keizer *Napoleon* Oostenrijk zoekt te verleiden tot het beginnen van een nieuwen oorlog, "ten einde alsdan te kunnen overgaan tot de uitvoering van het tweede gedeelte van zijn beroemd programma voor den veldtogt in Italie. Een berlijner berigtgever van hetzelfde blad meent, dat Keizer *Napoleon*, voor 't geval hij werkelijk de Groote Mogendheden mogt raadplegen over de aanhechting van Savoye, daarop geen toestemming van Pruissen zou erlangen, en dat Pruissen ten dezen ook niet alleen zou staan. "Wij hanssten ons echter," zoo vervolgt hij, "er bij te voegen, dat wij hiermede geenszins doelen op Oostenrijk, dat met evenveel genoegen, niet alleen geheel Savoye en Nizza, maar half Sardinie op den koop toe zou afstaan aan Frankrijk, als het vroeger zijn best heeft gedaan, om Neufchâtel los te scheuren van de kroon van Pruissen." Deze zelfde berigtgever acht voorts den vrede volstrekt niet verzekerd, doch hij geeft den raad, dat men in elk geval den afloop dient af te wachten der beraadslagingen van het engelsche Parlement.

WEENEN, 1 Maart. De *Ost Deutsche Post* zegt, en niet ten onregte:

"Eindelijk komt er humor in de politiek! Een geboren Koning doet een beroep op de Volkssouvereiniteit en een verkozen Keizer neemt de wetten der legimiteit in bescherming. *Victor Emmanuel* onderwerpt zich aan het algemeen stemregt en de organen van *Napoleon III* schrijven hem de grenzen voor waar het algemeen stemregt ophoudt geldig te zijn. De wereld is geheel het onderste boven gekeerd."

Van den 10den. De hier sedert eenigen tijd ontstane vrees voor nieuwe oorlogsverwikkelingen is in de laatste dagen toegenomen. De toerustingen worden in stilte voortgezet; de troepen welke aan de Italiaansche grenzen staan worden versterkt, de Italiaansche vestingen op nieuw gewapend en het getal der kanonneerbooten op het meer *Garda* vermeerderd. Bovendien wordt hier in de arsenalen ijverig gearbeid en de verschillende ijzerfabrieken zijn met bestellingen als overladen.

BERLIJN, 11 Maart. Alles wat het eigendom van beroemde mannen geweest is wekt eene belangstelling die het missen zou wanneer het aan dagelijksche menschen had toebehoord. Getuige de volgende nu in de dagbladen vermelde bijzonderheid: De Groothertog *Karel August* van Saksen Weimar vermaakte bij uitersten wil aan *Alexander von Humboldt* een fraaijen zwarten papegaai, uit Madagascar afkomstig, het eenig bekend exemplaar van deze soort in Europa. Sedert Junij 1828 had deze vogel, toen reeds minstens 20 jaren oud in *Humboldts* huis gewoond en elken morgen vroeg de grijze natuuronderzoeker zijnen zwarten huisvriend wie van hen beiden het eerst sterven zou. Den 14 Februarij 1859 nu schreef *Humboldt* aan de Groothertogin Weduwe, weinig maanden voor zijnen en haren dood, dat de papegaai den 18 Januarij, na nog kort te voren: "mijn heer *Shifert*" (de kamerdienaar des geleerden) geroepen te hebben, gestorven en derhalve over de 50 jaren oud geworden was.

FRANKRIJK.

PARIJS, 12 Maart. *Le Salut Public* van Lyon berigt dat het handelstractaat met Engeland voor die stad reeds een fait accompli, eene werkelijkheid is. Kisten met *Lyonsche* zijde, die bij de douanen berustten, zijn sedert eene week vrij gesteld en zonder eenig invoerregt toegelaten. Daarvan is mededeeling gedaan aan de huizen te Lyon. De Engelschen, weten, in dergelijke omstandigheden, hoe nadeelig alle uitstel, belemmering of aarzeling op de zaken werkt. Het was genoeg dat het Lagerhuis de wijziging der tarieven had goedgekeurd om deze ten uitvoer te leggen.

— Een brief uit Bastia op het eiland Corsica aan den *Moniteur du Midi* behelst het volgend hartverscheurend verhaal wegens eene schipbreuk: "Een der schipbreukelingen verloor in dien vreeselijken nacht zijne vrouw, zijne vier kinderen, zijne zuster, zijnen schoonbroeder, drie neven en zijn geheele fortuin. Ik bevond mij op de kade toen hij het lijk zijner vrouw kwam herkennen. De smart had den ongelukkige als een donderslag getroffen. Hij stortte geen enkele traan, maar eenige oogenblikken later bragt men hem naar het huis van bewaring, — hij was krankzinnig geworden."

— Er heerscht tegenwoordig eene groote sterfte te Parijs en er zijn buitengewoon veel zieken.

ENGELAND.

LONDEN, 6 Maart. — De prins van Oranje begaf zich gisteren morgen van hier naar Southampton, om het stoomschip *Great Eastern* te bezigtigen. Heden verlaat Z. K. H. Engeland, na een verblijf van verscheiden weken, om met de stoomboot *Concordia*, van de algemeene stoomvaartmaatschappij, naar Rotterdam te vertrekken.

— 10 Maart.—Men zegt dat Sardinie eerlang met eene leening ter waarde van £4,000,000 aan de markt zal komen, en welligt ook Oostenrijk met eene leening van £5,000,000 en Rusland met eene van £10,000,000. Ook wil het gerucht dat de Nederlandsche Regering eene leening tot daarstelling van spoorwegen zou willen openen, bijaldien hare gewijzigde plannen te dien opzigte door de Wetgevende Magt aangenomen worden.

— Het ergert velen dat verschillende dagbladen, welke als organen der Regering gelden, b. v. de *Globe*, de *Morning Post* en de *Observer*, zich zoo laauw en koud over de napoleontische aanhechtingsplannen uitlaten.

Laatstgenoemd blad meent onder anderen dat men van twee kwaden het beste kiezen en derhalve het vooruitzigt op een Europeeschen oorlog veel zwaarder wegen moet dan het aan Frankrijk afstaan van een paar berglanden, wel met vele witte muizen en marmotten, maar met weinig handel en weinig inwoners en met gering strategisch voordeel voor den bezitter.

Het bezit van den *Mont Cenis* en de Middellandsche Zee, zegt de *Observer* heeft Frankrijk als nieuwen sleutel van Italie niet noodig, want zoodanige sleutels bezit het reeds genoeg. Tegen wordt hiertegen aangevoerd dat Keizer Napoleon de strategische voordeelen der verlangde aanwinst beter schijnt te begrijpen dan het Londensch dagblad, en gevraagd waarom hij dien nieuwen sleutel dan zoo volhardend verlangt, indien hij hem niet noodig heeft.

Bovendien hindert de toon op welken de *Observer* van den afstand spreekt die Victor Emanuel wordt afgevergd. "Er is, zegt het blad, "veel sentimentele onzin over Savoije, als "de wieg van zijn Huis" uitgekraamd. Maar het kind is de wieg ontwassen, het moet de ruwe werkelijkheid intreden en heeft weinig tijd voor romantische gevoeligheid en onvruchtbaren rouw."

— Het totaal der tot hiertoe bekende schipbreuken gedurende de maand Februarij heeft 154 bedragen. In de maand Januarij bedroeg het 229, zoodat dit jaar reeds minstens 383 schepen dat lot heeft getroffen.

ITALIE.

De heer *d'Azeglio*, onze gezant te Londen, is gisteren alhier aangekomen ten gevolge van het oponthoud van graaf *Cavour*. Hij zal waarschijnlijk niet terugkeeren, voor dat de uitslag der algemeene stemming bekend is. De heer *Fanti*, minister van oorlog, wordt heden avond uit Modena terugverwacht.

In de bureaux van dat ministerie heerscht eene voorbeeldelooze werkzaamheid. Dien ten gevolge zal Sardinie, dat twee maanden geleden nog geen 45,000 man onder de wapenen had, tegen 1 April een leger van 150,000 man tellen, met een evenredig getal paarden, goed voorziene magazijnen, tien batterijen gegroefde kanonnen, en verscheidene duizenden juistheids wapenen.

Garribaldi, van wien men na zijn huwelijk bijna niet had hooren spreken, is naar Turijn ontboden, maar heeft, wegens den slechten staat zijner gezondheid, daaraan nog geen gevolg kunnen geven.

Wanneer de algemeene stemming ten gunste van de aanhechting uitvalt, zullen de kiesvergaderingen voor het Parlement in Emilie en Toskane tegen den 25 dezer worden aangeschreven, denzelfden dag dus, waarop in Sardinie de verkiezingen zijn bepaald.

De algemeene opinie te Turijn is als 't ware samen gevat in de verklaring van *l'Opinione* van heden:

"De vrede kan in Italie niet bevestigd worden dan door middel der vestiging van een rijk, in staat om de binnenlandsche woelingen het hoofd te bieden, zoowel als de aanvallen van buiten, en Frankrijk en Oostenrijk zoo van elkander te scheiden dat het Schiereiland ophoude de aanleiding en het tooneel hunner worstelingen te zijn."

SPANJE.

MADRID, 7 Maart.—Eene depeche des opperbevelhebber van het leger in Afrika, den 5 dezer uit het hoofdkwartier te Tetuan gedagteekend, zegt dat de oorlogs-operatien niet kunnen worden aangevangen dan na de aankomst der stoombooten welke van Oran en Malaga muilezels en kameelen moeten aanvoeren. De generaal *Echague* heeft zich met 8 bataillons en 3 batterijen met het hoofdleger vereenigd. De depêches worden over land naar Ceuta verzonden. Eene depeche uit het kamp voor Tetuan zegt dat de gemeenschap over zee nog steeds onmogelijk was. Men verhaalt dat de onwil des Sultans van Marokko om de stad Tetuan over te geven, op de overlevering steunde, dat, bijaldien hij die stad ooit overgaf, Allah hem het overige des Rijks ontnemen en hem tot de slavernij veroordeelen zou.

Als het leger zich van Tetuan op marsch begeeft zal het 8 a 10,000 man onder de bevelen van den generaal *Rios* achterlaten. Eene groote waakzaamheid wordt daar voortdurend gevorderd, waar de Spaansche soldaten, nooit alleen mogen gaan, dewijl zij alsdan door de schoten van onzigtbare moordenaars vallen, want de langmoedigheid onzer generaals heeft de Mooren stoutmoediger gemaakt. De bewoners van het Riff blijven daar hunne voortbrengselen aanvoeren en verkoopen. Bijaldien wij Tetuan behouden moet het Riff ons steunpunt zijn, waar wij vrienden en helpers vinden zullen.

MADRID 14 Maart. Afgezanten van Muley Abbas hebben den 12 dezer aan den maarschalk O'Donnell een schrijven ter hand gesteld, waarin de maarschalk werd verzocht om welwillend te luisteren naar zijne voorslagen tot het sluiten van een vrede, die zoozeer wordt gewenscht. De hertog van Tetuan heeft daarop geantwoord dat hij bereid was in onderhandeling te treden, maar de operatien niet zou schorsen dan nadat er eene schikking tot stand was gekomen.

Het Fransch-Engelsch Tractaat.

Dat het *politiek* belang Keizer Napoleon heeft overgehaald, *niet* de overtuiging dat Frankrijks stoffelijke belangen het doen van een stoutmoedigen stap op het gebied der handelsvrijheid eischen, om met Engeland het bekende handelstractaat te sluiten, is duidelijk. Het feit reeds, dat niet de tariefwetgeving wordt veranderd, maar, bij wijze van gunst, een tractaat wordt gesloten, bewijst dat men, vooralsnog, niet heeft te doen met de toepassing van een *algemeen beginsel*, en den moed miste, om het aan het oordeel der Wetgevende Magt te onderwerpen.

Het *Journal des Debats*, dat steeds de regt de handelsvrijheid in bescherming genomen heeft en nu ook het tractaat met warmte en talent verdedigt, wijst, ondanks dat talent zeer duidelijk, helder aan, hoe hoofdzakelijk *Engelands* belangen door het tractaat zullen worden bevoordeeld.

In een artikel van Chemin-Dupontès wordt aangetoond, dat, onder het beschermende stelsel, Frankrijks handel met Engeland in dien zin ontzaggelijk is toegenomen, dat de uitvoer van Engeland naar Frankrijk niet zeer is vermeerderd, terwijl de uitvoer van Frankrijk naar Engeland, zoo in producten als in fabrikaten, op verbazende wijs is geklommen.

Op het einde van de regering van Lodewijk XIV bedroeg de Fransche uitvoer naar Engeland slechts 22 millioen tournoosche livres; in 1785 reeds 96 millioen francs; in 1827 bereikte de uitvoer reeds bijna 130 millioen; in 1836 klom het cijfer tot 182 millioen; in 1846 tot 269 millioen. Het jaar 1851 wijst een cijfer aan van 478 millioen, 1855 eene som van 806 millioenen; en 1856 een bedrag van 947 millioen, zijnde tien maal meer dan in het tijdvak van 1815—1825.

Daarentegen heeft Engelands uitvoer naar Frankrijk niet meer bedragen dan 202 millioenen, waarvan slechts 18½ millioenen aan fabrikaten. Dien ten gevolge—zegt het *Journal des Debats*—verbruikte ieder Engelschman, in 1856 voor 7 fr. 86 c. aan Fransche fabrikaten, terwijl ieder Franschman niet meer dan voor 80 centimes gebruikte aan artikelen, in Engeland vervaardigd.

Terwijl dus de uitvoer naar Engeland van Frankrijk niet zeer aanzienlijk zal kunnen stijgen wordt door het tractaat daarentegen aan Engelands uitvoerhandel en industrie een ontzaggelijk débouché in Frankrijk geopend. Wat de concurrentie der Engelsche fabrikaten op de Fransche industrie zal vermogen, die aan prohibitien en aan bescherming gewend is, zal de tijd moeten leeren; van ons standpunt achten wij die concurrentie allezins wenschelijk, maar zeker is het, dat bij de toenemende uitbreiding der industrie en bij de overwegende voordeelen, die aan Engeland worden aangeboden, een nieuw element van krachtige oppositie tegen den Keizer in Frankrijk zelf moet ontstaan. Letten wij te gelijker tijd op den staat van crisis, waarin de Europesche politiek verkeert, die van elk Staatsbestuur moet doen verwachten, om elke aanleiding tot inwendige schokken of ontevredenheid te vermijden, dan is het duidelijk, waarom Keizer Napoleon juist nu, zij het dan slechts bij tractaat, dien grooten stap waagt op het gebied der handelsvrijheid, die, anders en op zich zelf beschouwd, onze onverdeelde toejuiching verdient.

's Keizers buitenlandsche politiek wekt de regtmatige bezorgdheid van Europa op. De aanhechting van Savoije is de eerste stap tot een uitzettingspolitiek, waarin te gelijk de gisten de stoffen binnenslands en het overwigt van het Buitenland moeten worden onderdrukt. Niet lang zou Engeland, door toezien, aan deze politiek kunnen toegeven, al is het ook dat, zonderling genoeg, het liberalisme van een Palmerston aan de despotie van Napoleon de hand reikt. Altijd door het stoffelijk belang van alle Engelschen te verbinden aan de alliantie met Frankrijk, doet alzoo op nieuw de magt van het goed te doen werken want de handen der morele sympathie verslapt zijn, wil Napoleon beproeven, Engeland zoo niet tot medewerking, dan toch tot neutraliteit over te halen. Engeland geneutraliseerd zijnde, staan voor Napoleon veel gemakkelijker de heirbanen naar het hart van Europa open.

Ziedaar de oplossing van het raadsel, dat ons thans is aangeboden. Engeland zou zijne sloodste politiek moeten vaarwel zeggen, indien het ook nu niet met beide handen aangreep de voordeelen, die Napoleon door zijne hagchelijke positie gedwongen wordt, aan Frankrijks natuurlijken mededinger aan te bieden. Eigenbelang en zelfverheffing zijn steeds de hefboomen van Engelands politiek geweest: de toekomst van Europa zal welligt ook nu aan beide worden opgeofferd.

Het is, evenwel, eene andere vraag, of Engeland, eenmaal in het bezit van het tractaat, [illegible] [illegible] van zijne werking [illegible] te hebben, niet [illegible] tegen Napoleon [illegible]. [illegible] vraag geeft de geschiedenis van het [illegible] [illegible] antwoord.

Wij zien dus in de sluiting van het [illegible] eene poging van Frankrijk, om, [illegible] de kansen van het toeval, voorloopig een [illegible] [illegible] te maken, en aan Engelands zijde een toegevende [illegible] politiek, om in troebel water te visschen, zonder zich geheel voor de toekomst te binden. Het tractaat geeft een waarborg [illegible] afstel; want na reeds nu [illegible] Oostenrijk en Engeland [illegible] onvermijdelijk blijven en Pruissen zich wapenende, het stilzwijgen bewaren [illegible] zal, in de diplomatische kringen [illegible] halverwege beladen, van de ontwikkeling der [illegible] spanning toestanden in Frankrijk [illegible] gen, de beslissing waarover het [illegible] geo, dat Europa [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] eene [illegible]

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

[illegible]

$2,00 per jaar, in vooruit betaling

WOENSDAG, 11 April 1860.

Het ware geschilpunt voor het volk.

Door H. P. Scholte, (Pella Gazette.)

Wij hebben gezegd dat het ware geschilpunt is "*Volkssouvereiniteit uitgeoefend in overeenstemming met de Constitutie der Vereenigde Staten*," en inzonderheid ten opzigte van ons Nationaal Grondgebied. De leer der Republikeinen en der Nationale Democratie is, dat het Congres het constitutioneel regt heeft, om voor de Territoren over het onderwerp slavernij wetten te maken. Het onderscheid tusschen de twee partijen is, dat de Republikeinen beweren, dat het Congres de slavernij behoort te weren uit elk Territoor, waar deze niet reeds bestaat, terwijl de Nationale Democratie beweert, dat het Congres die eigenaardige instelling door vaste wetten behoort te beschermen, omdat een gedeelte der Staten die soort van eigendom door eene wet erkent. — President BUCHANAN heeft een gevoelen op zijn eigen handje, dat de slavernij, krachtens de Constitutie, in al de Territoren der Vereenigde Staten bestaat, en hij beweert dat dit de leer van ons Oppergeregtshof in de Dred Scott uitspraak is.

DOUGLAS is blijkbaar tegen de Republikeinen, de nationale Democraten en den President; doch hij heeft, sedert de eerste afkondiging van zijne Squatter Souvereiniteits leer, zijne leer zoo menigmaal gewijzigd, of liever duister en verward gemaakt, dat het tegenwoordig moeijelijk is te zeggen, wat hij eigenlijk meent. Dat gedeelte des volks echter, hetwelk Douglas als gids volgt, is van gevoelen dat zijne meening is, dat de *bona fide* nedersetters in eenTerritoor het regt hebben om, zoolang zij als Territoor bestaan, de instelling slavernij aan te nemen of uit te sluiten, en zij noemen dat Volkssouvereiniteit, hunne eigene binnenlandsche zaken op hunne eigene wijze regelen, onderworpen slechts aan de Constitutie der Vereenigde Staten. Men moet altijd in het oog houden, dat de moeijelijkheid slechts wegens den territorialen toestand is, daar al de partijen en schaduwen van partijen, met uitzondering der echte Abolitionisten, toestaan dat, zoodra een Territoor in de broederschap der souvereine Staten is aangenomen, het volk der Vereenigde Staten over de Staats instellingen in het geheel niets te zeggen heeft. De bijzondere leer van President Buchanan is zoo geheel in strijd met elk verstandig begrip van onze Constitutie, dat bijna iedereen haar verwerpt. Procureur Generaal BLACK en de Achtbare REVERDY JOHNSON, zoowel als Senator DOUGLAS, zijn openlijk tegen dit onverstandige leer van den President opgekomen, en de Democraten brengen gewoonlijk tot verontschuldiging in, dat zij niet verantwoordelijk zijn voor een eigen gevoelen van BUCHANAN.

Als het waar was, dat de slavernij krachtens de Constitutie bestond, dan zou zij niet alleen in de Territoren bestaan, maar ook in de Staten; — en de Constitutie der Vereenigde Staten de hoogste wet van het land zijnde, en al de Regters gedwongen zijnde te oordeelen overeenkomstig die hoogste wet, niettegenstaande er de constitutien en wetten der bijzondere Staten mede in strijd zijn, zou elke slavenhouder zijn constitutioneel regt kunnen staande houden, om als zoodanig in elken Staat zijne slaven te houden; — slavernij zou dan nationaal en heerschend zijn. Doch zou Buchanan ondersteund en de Candidaat der Conventie te Charleston en herkozen worden, dan zou het ons niet verwonderen of de NationaleDemocraten zouden zeer gaauw tot het Presidentsgeloof bekeerd worden. De jongste onthullingen in het Congres hebben getoond, dat zij niet zeer hardnekkig zijn, als zij hun doel slechts kunnen bereiken, te weten—het versterken der slavernijinstelling. Tot dus verre over BUCHANAN.

Gelijk wij reeds gezegd hebben, met de Nationale Democratie hebben wij geenen twist wegens de magt van het Congres, om voor de Territoren wetten te maken—daar het eenige verschil is, dat zij die magt wilden gebruikt hebben, om slavernij in te stellen en te beschermen, terwijl wij die magt wilden zien uitgeoefend, om voor te komen, dat zij door vaste wetten in de Territoren wordt ingesteld, en dus de bevolkplanting der Territoren door vrije menschen aan te moedigen, als het meest tot den bloei en het geluk der Vereenigde Staten leidende.

Overeenkomstig die leer moeten wij, ter beslissing dier kwestie, aan het souvereine volk der VereenigdeStaten vragen wat deszelfs souvereine wil is, en zoo als de meerderheid beslist, zoo moet het zijn. Als de meerderheid der natie voor de slavernij is, dan zal zij mannen van dat geloof als hare Vertegenwoordigers naar het Congres zenden; als zij tegen de slavernij is, dan zal zij Vertegenwoordigers van een tegenovergesteld gevoelen zenden, en als wij getrouw zijn aan onze Constitutie en ons Republikeinsch Gouvernement, zullen wij de beslissing der meerderheid gehoorzamen.

Wij moeten onze geheele geschiedenis als eene natie tegenspreken, als wij die leer willen tegenspreken en omverstooten. Onder de Constitutie heeft het Congres de magt uitgeoefend, om slavernij toe te laten op, en uit te sluiten van Nationaal grondgebied. Het was slechts voor onzen dag bewaard gebleven, als de kern van constitutionele kennis te zien voorgesteld, dat een klein gedeelte der natie, hetwelk zich in een Territoor nederzet, de souvereine magt zou hebben, om eene vraag, waarbij de gansche natie belang heeft, te beslissen. Als zij aan het Congres ontnomen, en aan hen die zich in een Territoor nederzetten toevertrouwd wordt, dan moeten wij zulke tooneelen verwachten, als in Kansas zijn voorgevallen, en ook in Nebraska voorvallen kunnen, als het Gouvernement volhardt in den uitgedrukten wil der meerderheid door het veto des Gouverneurs te dwarsboomen, die niet door het volk verkozen, maar door den President aangesteld is. Het is Missouri en Iowa niet onverschillig, of zij aan hunne westelijke grenzen slaven Staten of vrije Staten zullen hebben. Het is niet onverschillig aan het volk der andere Staten, dat niet zoo laauw is als Mr. Douglas, die *er niet om geeft of de slavernij door eene stemming wordt ingesteld of afgeschaft*. Als het moet beslist worden op den bodem van een Territoor, dan moeten wij verwachten, dat het souvereine volk een regtstreeks werkzaam deel aan den strijd nemen zal. De Staten, in welke het volk van meening is dat slavernij een zegen is, zullen mannen en middelen verschaffen om het meesterschap in een Territoor te krijgen, en de Staten, welke burgers slavernij als eenen vloek voor elke natie beschouwen, zullen mannen en middelen verschaffen, ten einde eene meerderheid in het Territoor te krijgen, om die instelling er buiten te sluiten. Doch het is in strijd met de Constitutie der Vereenigde Staten, als het Congres zich ontdoet van de moeite om als de Vertegenwoordigers der Natie ten opzigte der Territoren te handelen, en het ware der zaak is, dat zij het niet kunnen doen. Heeft de Kansas Nebraska bill ons Nationaal Congres van den last der slavernijkwestie verlost? Heeft de Squatter Souvereiniteits leer van Mr. Douglas rust, vrede en eensgezindheid in onze Nationale Raadsvergaderingen voortgebragt? Neen, in het geheel niet; juist het tegenovergestelde is bewerkt.

Het is eene onmogelijkheid, zoolang als wij Vertegenwoordigers van het souvereine volk in het Congres laten vergaderen, dat die Vertegenwoordigers onbekend kunnen zijn met eene kwestie, die de gansche natie, Noord en Zuid, oost en west, in beweging brengt. De strijd wegens de slavernijkwestie moet door de Vertegenwoordigers der Natie gestreden worden — de kwestie moet in het Congres overwogen worden, en de meerderheid moet regeren.

Als het Zuiden het Noorden kan overtuigen, dat de instelling slavernij zoo weldadig is voor de maatschappij, zoo zedeverbeterend, zoo tot christen makend en voor den hemel voorbereidend, laat het zulks dan doen. Volgens hunne eigene verklaring, zijn zij er in geslaagd, het gevoelen in het Zuiden geheel te veranderen. — Laat hun dit nu in het Noorden beproeven, want wij zijn verdedigers van vrij spreken; wij zijn voor een eerlijk spel; wij willen dat waarheid en dwaling elkander onder de oogen zullen kijken. Bewijst dat slavernij een zegen is, voor onze natie, en geen vloek, en als gij ons overtuigt, zullen wij tot u overloopen, u ter zijde staan en, met al den ijver en ernst van eenen nieuw bekeerde, de zaak der slavernij bijstaan.

Doch laat het constitutionele grondbeginsel van volkssouvereiniteit niet worden verdrongen door eene nieuwbakken ketterij van SquatterSouvereiniteit, waardoor eene kleine minderheid der natie der groote meerderheid zal voorschrijven, hoe er over ons Nationaal Grondgebied zal beschikt, en welke regels en verordeningen er zullen aangenomen worden.—

Laat ons als mannen en niet als knapen handelen: laat ons eenen eervollen, ernstigen strijd hebben, maar geen schelden en vloeken. Laat de Zuidelijke Vuureters en Noordelijke Abolitionisten begaan; want afzonderlijk kunnen zij geen nadeel doen in het Zuiden of het Noorden. Er is slechts gevaar in beide streken des lands, als wij dwaas genoeg zijn, om eene gemeene zaak te maken met hen in beide gedeelten des lands, die tot uitersten vervallen. (with the ultraists in both parts of the country) Unieontbinding is hun doel, en zij geven geenen vingerknip om onze Nationale Constitutie. Het tegenwoordig der wereld aangeboden schouwspel is eener natie als de onze onwaardig.—Laat ons elke gedachte van ontbinding der Unie uit ons gemoed verbannen. Laat ons elkander trachten te overtuigen, doch laat de meerderheid regeren, en laat de Vertegenwoordigers des souvereinen volks niet terug deinzen van hunnen pligt om eerlijk, regtschapen en mannelijk in het Congres elke kwestie te onderzoeken, die de natie aangaat, de slavernij kwestie daaronder begrepen.

Als wij, gelijk zeer waarschijnlijk is, eenen Republikeinschen President verkiezen, dan zal hij de Staatsregten van hetZuiden niet onder den voet trappen, maar die verdedigen. Hij zal ook eischen, dat het constitutionele regt van elken burger geeerbiedigd wordt, in het Zuiden zoo wel als in het Noorden. Unieontbinders zullen blijken valsche profeten te zijn, en wij zullen weder eens een waar Amerikaansch Democratisch Republikeinsch Gouvernement hebben—de schrik van tirannen, het baken der hoop voor de natie. ZOO MOET HET ZIJN!

DE WOELINGEN IN MEXICO.—In dit ongelukkige land schijnt het nooit tot rust te zullen komen, en daar dit eene zoo gewone zaak is, dat het weinig of niet de aandacht trekt, en ons tevens zeer goed bekend is, dat de belangstelling onzer lezers in een land, waarvan velen hunner niets meer weten dan den naam, en hetwelk bovendien in een werelddeel ligt, waarin zij zelve vreemdelingen zijn, niet zeer groot kan wezen, hebben wij er tot hiertoe weinig of geen werk van gemaakt, iets van de woelingen en onlusten van dat land te melden, en zoo lang de luidjes aldaar onder elkander aan het twisten en krakeelen waren, zonder zich met hunne buren te bemoeijen, ging dit ook ons niet aan. Wat men bakt, vliegen spanders, en die niet gaarne heeft, dat hem de spaanders om de ooren, of, wat erger is, in het gezigt vliegen, doet wel zich buiten het vliegen der spaanders te begeven, en zoo wijs moesten de amerikaansche burgers in Mexico ook geweest zijn, toen het hun in den binnenlandschen oorlog te benaauwd werd. Bleven zij er echter in, dan moesten zij ook, zonder morren en zonder de Vereenigde Staten op te roepen, om hen tegen het vliegen der spaanders te beschermen, in de onaangenaamheden van den burgeroorlog gedeeld hebben. In allen gevalle, het grondgebied der Vereenigde Staten is groot genoeg: wat doen de fortuinzoekers er?

Ons Gouvernement, zegge de Administratie der Vereenigde Staten, heeft echter goed gevonden, eene oorlogzuchtige houding tegenoverMexico aan te nemen, zoo als het heet ter bescherming der personen en goederen onzer burgers aldaar, maar eigenlijk om heel wat anders. Om die reden zullen wij dus in onze berigten meer van Mexico opnemen, opdat onze lezers niet geheel onkundig van de politieke raddraaijerijen te Washington en van de onverzadelijke vraatzucht der Unie blijven.

De Milwaukee *Sentinel*, een amerikaansch blad, zegt van de eersten;

De Administratie schijnt, als eene laatste toevlugt, besloten te hebben het land in eenen tweeden oorlog met Mexico te wikkelen, in de hoop van te midden van het geraas en den rook, daaruit voortgekomen, stilletjes in den zetel des gezags te sluipen. Maar dat zal niet gaan. Een oorlog met Mexico in zijnen tegenwoordigen verwarden en verzwakten toestand zou eene te verachtelijke zaak zijn, om de aandacht van het amerikaansche volk voor eenen enkelen dag van de verdorvenheid en oneerlijkheid der Administratie af te trekken. De strijd zou gelijk staan met eene boksvertooning tusschen den "Benicia Boy" (den bekenden bokser) en "Tom Thumb" (den dwerg), en slechts verachting voor den opgeschoten snoeshaan verwekken, die wilde gaan vechten met zulk eenen sukkel van eenen dwerg.

Keizer Napoleon.

Ieder kent de fabel van den herder en den wolf. Wij worden aan de moraal, die daarin ligt opgesloten, onwillekeurig herinnerd, als men een terugblik werpt op vorige toespraken van Keizer Napoleon en op hetgeen daarop, in strijd met die toespraken, schier onmiddellijk is gevolgd. Geheel Europa, zonder uitzondering—Frankrijk zelf telt hier niet mede—ligt, zonder het met zoo vele woorden uit te drukken, onder den indruk van deze moraal, nadat de aanspraak bekend is geworden, waarmede Frankrijks beheerscher de zitting van het Wetgevend Ligchaam van zijn Land geopend heeft. Hij verlangt "opregtelijk" den vrede; van het oorlogsveld tracht hij de openbare meening te leiden op het aangenamer gebied van handelsvrijheid, van innerlijke ontwikkeling. Het antwoord, dat Europa op de verklaringen geeft, is eene daling der publieke fondsen op alle hoofdmarkten, eene naauw verholen verbittering van het Engelsche Parlement, de herleving van het Europa op zijne grondslagen teisterende beginsel van den Eersten Napoleon, een zamenscholen van de kleinere nationaliteiten als de kudde weerlooze schapen voor den naderenden storm. Napoleon wenscht den vrede, en het voorgevoel der openbare meening ziet op nieuw den ronden fakkel des oorlogs opgeheven. Hij verlangt de werken des vredes, en men ziet de werken des verderfs in het verschiet.

Bedriegt zich de openbare meening? Wie kan het op dit oogenblik beslissen? Dat haar angstig voorgevoel gestaafd wordt door een billijk wantrouwen, is met het oog op de bloedige veldslagen die geleverd zijn en waarvan de vrucht slechts grootere verwarring geweest is, ligt verklaarbaar. Gelijk de Krim-oorlog slechts negatieve uitkomsten heeft gehad; verzwakking van Rusland en Engeland, verkoeling tusschen Oostenrijk en den kolossus van het noorden, en daardoor alleen, niet Europa maar Frankrijk heeft gebaat: zoo heeft de bloedige Italiaansche krijg slechts de kiem gelegd tot grootere verwikkeling en slechts Frankrijk gebaat, door aan den binnenlandschen heirtogt een uitweg, ten koste van Europa's rust, te banen. Geen wonder alzoo, dat men weinig bouwt op de verzekeringen van vredesgezindheid, in het eigen oogenblik dat eene grenzenlooze verwarring heerscht in gansch Italië en dat op de bestaande moeijelijkheden gewezen wordt op eene wijze, die bijna de onmogelijkheid om ze zonder botsing uit den weg te ruimen, des te duidelijker doet uitkomen. Zelfs het tractaat met Engeland wordt bij het gewigt dier moeijelijkheden, als eene nevenzaak op den achtergrond geschoven; en de Keizer zelf heeft niet geheel de gedachte kunnen onderdrukken, die inderdaad tot grondslag ligt van dat tractaat. De bekeering tot het vrije handelsstelsel is niet de vrucht eener overtuiging: zij is een *politiek middel*, niets anders, om zich het bondgenootschap met Engeland ook verder te verzekeren. Napoleon wil aan dat bondgenootschap Engelands hoogste stoffelijke belangen verbinden, ten einde niet van Engeland te vorderen een krachtig optreden aan zijne zijde, maar een laissez faire, eene neutraliteit die slechts Napoleon's plannen in de hand kan werken, en van wier gewigt bij zoo zeer is overtuigd, dat daarvoor de krachtige tegenstand van Frankrijks industrie wordt getrotseerd. Hoe weldadig de uitkomsten van het tractaat ook voor handel en nijverheid zijn mogen, de *grondslag* wekt geen vertrouwen.

Zoo is het ook met de voorwaarden, die Napoleon inderdaad aan het behoud van den vrede stelt. Zij zijn bekend; en wij zullen ze niet herhalen. Welk oog vermeet zich door de nevelen heen te dringen waarvan die voorwaarden omgeven zijn? Op den "raad" aan Sardinie gegeven, antwoordt dat Land, door feitelijk de maatregelen tot aanhechting voort te zetten. Wat beteekent de eerbiediging *in beginsel* van het wereldlijk gezag des Pausen in de Romagna? De jongste depeche van Thouvenel geeft er het antwoord op: Sardinie *neemt* het bestuur op zich in naam van den Paus. Is het denkbaar, is het voor de handhaving van de algemeene beginselen van het volkenregt wenschelijk, dat een zelfstandig Vorst zich een vicaris late opdringen, dien hij als kerkelijk Opperhoofd met den banbliksem bedreigt? Welke nationaliteit, vooral de zwakkere, zal na zoodanig fait accompli, iets *meer* zien gewaarborgd dan hare zelfstandigheid *in beginsel?* De aanhechting van Savoije is een der donkerste stippen, die aan den horizont der Europesche politiek is komen opdagen. De "belangloosheid" van Frankrijks strijd voor Italie's vrijheid ontvangt hier een démenti, dat geschikt is om te bedachtzaamheid te wekken. Voor het eerst heeft Frankrijks Keizer het "Frankrijk tot aan zijne natuurlijke grenzen" uitgesproken: dit tooverwoord, waarmede de eerste Napoleon zijne landgenooten gewillig ter slagtbank leidde, dat vloekwoord, waardoor jammer en verderf over Europa's vruchtbare vlakten werd uitgestort. Juist het ijdele van het voorwendsel, waarom Savoije bij Frankrijk moet worden gevoegd—alsof de reus zou bedreigd worden door den dwerg!—baart angst en ongerustheid. Met gelijk regt, onder hetzelde voorwendsel liggen Rijn Pruissen, een deel van Nederland en Belgie aan de beurt, om de "natuurlijke grenzen" van Frankrijk te helpen voltooijen.

De toekomst is dus somber. Wij wenschen die somberheid niet te vergrooten, door mede te deelen al de gedachten, welke de vrucht zijn onzer overwegingen. Maar wij zouden aan onzen pligt te kort gedaan hebben, indien wij niet den stand van zaken hadden uiteengezet, gelijk die, naar onze innige overtuiging, zich werkelijk voor doet. Wij staan aan den vooravond van nieuwe gebeurtenissen, des te gewigtiger naarmate nu meer dan vroeger, het belang der nationaliteiten daarmede in verband staat. In de eensgezinde houding en de kracht der groote Mogendheden zien wij de eenige uitkomst uit den critieken toestand. Laat men op nieuw Napoleon zijne plannen volvoeren; verlagen zich die Mogendheden op nieuw tot enregistrateurs van Napoleons wil en besluiten; laat Engeland, bovenal, zich, door stoffelijke voordeelen verblind, tot werkeloosheid en neutralisering binden, dan zijn wij overtuigd, dat ja het jaar 1860 welligt zonder schokken voorbij zal gaan, maar ook dat een latere tijd die Mogendheden, wanneer het te laat is, zal beschuldigen, van door niet, uit flaauwhartigheid en vrees, het gevaar *tijdig* onder de oogen te zien, geheel Europa te hebben blootgesteld aan de kansen van het dobbelspel van Keizer Napoleons politiek.

Meer van de goudontdekking in Oregon.

Correspondentie van de Alta California.

JACKSONVILLE, State Oregon, 22 Feb., 1860

De kwartskoorts heeft volgehouden onbetwist bezit van dit tot hiertoe rustige volk te hebben, en het kan niet betwist worden, dat er teekens voor handen zijn van eene verspreiding harer verwoestingen in aangrenzende counties en verder. Het is een klein wonder, dat dit het geval is, daar men weet, dat in de laatste ses weken de oude mevrouw Fortuin eene harer goed geluk grillen desen vergeten hoek der wereld liet treffen, deszelfs bekende gelijkmoedigheid verstoorde, minzaam de natte deken van betrekkelijke armoede van een aantal onzer burgers afligtte, en hen hol over bol, zonder eenige waarschuwing of voorbereiding, in de diepten van plotselijken rijkdom stortte. De kwartsontdekkingen hebben reeds een nieuw voorkomen aan de zaken dezer streek gegeven, het geen spoedig buiten's lands zal gezien en gevoeld worden. Er bestaat nu mogelijkheid, om geld genoeg uit onze kwartslagen te wasschen, om grachten te maken, uit gestrekt genoeg, om ongeveer tien duizend man aan het werk te zetten, de rijke heuvels, berg kloven e.z. van sluizen te voorzien, en ons dus eenigermate onafhankelijk te maken van zulke droge tijden, als wij dezen winter gehad hebben.

Gold Hill is thans eene beroemde plaats, die onzen eerbied en achting verdient, om de zeer edelmoedige wijze, waarop zij den schat uitlevert.

DE EMIGRANT COMPANY, gelijk zij nu genoemd wordt, heeft hare arrastra voltooid, en twee dagen lang op slecht kwarts gemalen, dat ongeveer $ 500 per ton of 2000 pond opleverde, met het oogmerk om het bed effen te maken en de schoeren te vullen, waarop zij er 250 pond rijk kwarts in wierpen. Vervolgens lieten zij de machine ongeveer tien uren lang loopen, waarop zij aan het schoon maken gingen en de opbrengst wogen, die het aardige sommetje van vier honderd en veertig oncen goud bedroeg, dat ongeveer $ 16 het once waard zal zijn. Buitendien werden er ongeveer vijftig oncen uit de spleten in het bed der arrastra gehaald, dat bij het eerste schoonmaken hunne aandacht ontging — het geen vier honderd en negentig oncen uitmaakt voor den eersten dag werkens met den oorspronkelijken mexicaanschen maler.

Denzelfden dag begonnen twee der compagnie kwarts uit de laag te halen. Zij werkten ongeveer zes uren, wogen toen het uitgehaalde kwarts, en bevonden volgens eene veilige schatting, dat zij, in dien korten tijd, er de geweldige som van $ 50,000 hadden uitgehaald. Dit schijnt verbazend, maar het is vast waar.

Men weet thans, dat twaalf voet der laag zuiver ongebrand kwarts is, twintig duim breed en zes voet diep, hetwelk doorsneden is met draden goud, en meer dan tien dollars het pond zal opbrengen. Tot dusverre neemt haar rijkdom met de diepte toe. Het laatste kwarts, dat zij er gisteren, ter diepte van zes voet, uithaalden, brengt een dollar het once op. Morgen zouden zij er gemakkelijk voor $ 100,000 kwarts uithalen.

Zij bouwen eene andere arrastra, die binnen een paar dagen werken zal. Heden zond de Compagnie orders naar Mr. Maury, den schatmeester, om zakken te zenden, die twee duizend oncen kunnen bevatten. Zij zullen morgen over de duizend oncen zenden, welke de schatmeester naar een essayeerkantoor zal sturen, waarschijnlijk Yreka, om tot staven gemaakt te worder.

LATER BERIGT.

MALLOY'S STATION, 2 April.

De laatste Yreka *Union* zegt dat het kwarts in Jackson co., Oregon, ontzaggelijke winsten blijft opleveren. Volgens de berigten overtreffen zij alles, dat in Californie tot heden bekend is. Een geloofwaardig koopman van San Francisco heeft de mijnen bezocht, en liet bij zijne terugkomst in de drukkerij van het *Bulletin* monsters kwarts zien, die uit de eerste mijn waren gehaald 7 voet beneden de oppervlakte. Het goud in deze monsters is gelijkelijk door het kwarts verdeeld, als of het in kleine keitjes gebroken en gerond en er door geschud was terwijl de massa heet was. De eigenaars dezer mijn beweren, dat het kwarts daaruit $ 20,000 per ton of 2,000 pond waard is.

Zij hebben er reeds voor $ 200,000 uitgehaald, en kunnen nog even zooveel meer zien van gelijke rijkheid in deze kleine opening, die in de laag gemaakt is. Er wordt ook berigt van kostbare kwartsontdekkingen te Yreka, zijnde er eene ader geopend in den berg, boven aan de Miner' straat, waaruit den eersten dag na hare ontdekking $ 2,500 gehaald was.

Een telegrafisch berigt van Yreka naar Francisco zegt: George Ish en drie anderen, die deel hebben aan Ish's Claim, te Jacksonville, Oregon, zijn daar aan gekomen, op weg naar de atlantische Staten. Op hunne Claim is eene laag gevonden van bijna massief goud, twintig voet beneden de oppervlakte. Thomas Cazonaugh werd voor zijn een vijfde aandeel $ 80,000 geboden, doch hij weigerde het, zeggende dat de rijkdom van Rotschild hem niet zou verleiden om het te verkoopen.

ECHTVEREENIGING VAN NABESTAANDEN.— De Legislatuur van Ohio heeft eenige wetten gepasseerd aangaande huwelijken onder nabestaanden, en als de helft slechts waar is, van hetgeen men van de uitwerking van het huwen van neven en nichten verzekerd heeft, dan is het klaarblijkelijk de pligt der Legislaturen van alle Staten, tusschen beiden te komen ter voorkoming van zulk eene nadeelige gewoonte. Men zegt dat er in Massachusetts in de zeventien huisgezinnen, ontstaan uit het huwelijk van neven en nichten, vijf en negentig kinderen waren, en in Ohio, in 873 zoodanige huisgezinnen drie duizend negenhonderd. Het schijnt dus dat, door een genomen, het getal der kinderen door zoodanig huwen onder bloedverwanten niet vermindert, daar de statistieken van Massachussetts voor elk zoodanig huwelijk vijf en een vierde kind aantoonen. Doch van die vijf en negentig kinderen waren vier en veertig stompzinnig, twaalf klierziek, en slechts zeven en dertig tamelijk gezond, terwijl in Ohio vier en twintig honderd van de negen en dertig honderd verstandelijk of ligchamelijk gebrekkig waren. In een geval van het huwelijk van dubbel neef en nicht, waren negen kinderen — allen die er waren—stompzinnig in den laagsten graad. Zoodanige statistieken bewijzen de noodzakelijkheid van eenig streng behoedmiddel.

EENE REDENERENDE KIP.—Een correspondent van de N. Y. *Commercial Advertiser*, schrijvende uit Stamford, Conn., deelt een zonderling verhaal mede van eene Bantam hen, hoe zij haar kieken beveiligde. Zij was van al hare kiekens beroofd op een na, en dit beveiligde zij voor haren vijand door een middel, dat eenen zekeren graad van redeneren aanduidt. De schrijver zegt:

Op den vierden morgen, zeer vroeg, ging ik naar gewoonte een bezoek afleggen in het kippenhok, en vond de beroofde moeder in eene nieuwe en zonderlinge positie. Zij zat alleen op eene uitstekende plank, en, gelijk ik dacht, van het laatste lid haars klein gezins beroofd. Deze plank lag niet plat, maar op den kant, zoodat het niet gemakkelijk was naar het eind daarvan te loopen, zelfs niet voor de moeder. Ik greep de hen met beide handen, en ligtte haar van haar rek, waarop haar kleintje, zoo springlevend als ooit, van onder haren regter vleugel viel. Zij had hare kiekens nacht op nacht zich zien ontrukken, tot dat dit laatste haar overbleef.

Derhalve haar kleintje op haren rug nemende, of onder haren vleugel, dat kan ik niet zeggen, ging zij er den trap mede op, en stapte toen zorgvuldig over den kant van de uitstekende plank, en zette zich aan het einde derzelve neder, met haar kleintje nog onder haren vleugel. En het was onder de buitenste vleugel geplaatst, zoodat, als de vijand kwam, hij over haar heen moest, om er bij te komen; en bovendien had zij zich zoo aan het uiterste puntje gezet, dat er geene plaats voor eene rat of wezel was, om te staan. Nacht op nacht nam zij dezelfde positie, tot dat de kleine in staat was zijne moeder op de plank te volgen. Toen plaatste zij het op het uiterste puntje, waardoor zij zelve zich tusschen hetzelve en het mogelijke gevaar bevond. Aldus is het behouden gebleven, en thans zoo groot als zijne moeder, en in staat om voor zich self te zorgen en zich self te verdedigen.

DIT IS ZWAARDER TE GELOOVEN.—De Lockhaven., *Watchman* deelt het volgende merkwaardige (!) voorval mede.

"Eenige maanden geleden, werd den heer John Johnson te dier stede de middelste vinger zijner regterhand afgezet, digt bij het bovenste gewricht, waar hij met de hand vereenigd is. De wond genas spoedig, en bijna onmiddellijk daarop begon er een nieuwe vinger uit de stomp van den ouden vinger te groeijen; en zes maanden nadat de vinger was afgezet, had de heer Johnson eenen nieuwen en volwassen vinger in dezelfs plaats, met uitzondering des nagels, die juist is begonnen uit te komen."

KRANKZINNIG TEN GEVOLGE EENER GRAP. — Het volgende moge tot eene les dienen voor hen, die er een genoegen in vinden iemand te doen schrikken:—

Er bevindt zich thans in het vrouwen dolhuis te Hammersmith, zegt de London *Court Circular*, eene dame van uitstekende schoonheid, die krankzinnig is geworden, door plotseling door hare meid verschrikt te worden. Ongeveer zes weken geleden, ging zij des avonds in het donker naar de bibliotheek haars echtgenoots, om een boek te halen. De meid zag haar dit vertrek binnentreden, en verborg zich eensklaps voor de grap achter de raamgordijnen, tot dat hare meesteres de hand op het werk had gelegd, dat zij kwam halen, toen zij plotseling met eenen schreeuw op haar toesprong. De dame was zoo ontsteld van den schok, dat zij bijna van zich zelve viel. Er ontstond ijlen door, waarop krankzinnigheid volgde, die sedert altijd zonder vermindering heeft voortgeduurd, in zulk eenen graad, dat zij gevaarlijk is voor allen, die haar nabij komen. Zij heeft wilde en booaardige neigingen; zij tracht allen te bijten, die haar naderen, en het is meer dan waarschijnlijk, dat zij nimmer haar verstand zal terug bekomen.

EEN PAARD DOOR DEN SCHRIK GEDOOD. — Wij herinneren ons niet ooit gehoord te hebben van een geval van paardendood enkel door den schrik. Toen de passagiertrein, Zaturdag namiddag, op den Meerkustspoorweg uit het Zuiden kwam, stond er een span paarden voor eenen wagen, niet ver van het goederen huis af. De eigenaar, de heer J. Lane, van Pleasant Prairie, stond voor dezelven, en hield hen bij de teugels, om voor te komen dat zij schichtig werden — Toen de trein aankwam, werd een der paarden vreeselijk verschrikt, en beefde een oogenblik hevig, waarop het dood nederviel. Oogenblikkelijk deed men pogingen om het door laten bij te brengen, maar te vergeefs. Het paard was wezenlijk van louter schrik gestorven.—*Kenosha Times*

DE GEVAREN VAN HET LUCHTREIZEN. — De luchtreiziger Professor Wells wilde op den 3 dezer te Wetumpka, in Alabama, in zijnen luchtbal opstijgen, en was daarbij bijna verongelukt. Toen namelijk het vullen des luchtbals geeindigd was, stapte Wells in de mand of het schuitje en commandeerde: "Laat gaan!"—een bevel, waaraan niet vlug voldaan werd. Hij wilde hierop weder uit de mand treden, maar juist op dit oogenblik, terwijl de luchtreiziger nog maar met *een* voet in de mand stond, liet het volk den luchtbal gaan, die door den wind westwaarts gedreven, zich in eene schuine rigting verheffende, met bliksemsnelheid weg vloog. De luchtbal kwam in aanraking met meerdere gebouwen en bij elk derzelven liep de heer Wells gevaar van verpletterd te worden. Eindelijk sloeg de luchtbal tegen de dakgoot der Coosa Hall; de luchtreiziger werd door den schok uit de mand geworpen, doch pakte bij het vallen een uit de mand hangend touw en zweefde nu in de lucht. Hij had niettegenstaande zijnen ontzettenden toestand het hoofd niet verloren, want juist toen hij ongeveer acht voet boven het dak van de Coosa Hall was, liet hij het touw los en viel op het dak neder, waarop de luchtbal sneller dan vroeger naar boven ging en weldra uit het gezigt was.

EEN VERSCHRIKKELIJK ONGELUK.—In de voorlaatste week, in den nacht van Maandag op Dingsdag, brak er brand uit in de woning van Wm. Rhodes, in de town Knox, Clarion co., Penn., en vier zijner zonen vonden den dood in de vlammen. Rhodes die ver van daar aan het werk was, bevond zich niet te huis. Vier zijner zonen, waaronder een van negentien jaren, sliepen boven onder het dak, en de vrouw met vijf kleine kinderen beneden. Het huis stond alleen en afgelegen, en toen zij des nachts ontwaakte, rook zij brand. Zij liep naar de keuken en zag daar tot haren schrik, dat de naar den zolder voerende trap reeds brandde en haar zoo alle toegang naar boven was afgesneden.

Zij ijlde naar hare slaapkamer terug, en bragt vier kinderen uit het brandende huis, terwijl zij buiten luid schreeuwde en hare boven slapende zonen, door het werpen van steenen naar het dakvenster trachtte wakker te maken.

Te vergeefs! Zij waren waarschijnlijk reeds gestikt. In dit verschrikkelijk oogenblik herinnerde zij zich, dat haar jongste kind, een zuigeling, nog te bed lag, en door moederliefde aangespoord, stortte zich de vrouw nog eenmaal door rook en vlammen in het thans in lichtlaaije vlam staande huis, drukte het kind aan haren boezem, en bereikte met hetzelve weder gelukkig de open lucht. Maar zij wist, dat er nog vier kinderen in het huis waren; het waren oogenblikken van den grootsten zielsangst voor de arme vrouw, die zich alleen en zonder hulp bevond, en moest toezien, dat haar huis, hare haardstede, benevens de geliefden, die er nog in waren, door de knappende vlammen in eenen puinhoop veranderd werd!

De beenderen der verbrande vier zonen werden zorgvuldig verzameld en den daarop volgenden Woensdag op het kerkhof te Clarion bijgezet. Het huisgezin is arm, en heeft door dit ontzettend ongeluk alles verloren, wat het bezat.

MOEDIG GEDRAG EENER VROUW. — Mej. Carthwaite, de vrouw van den compagnon van den heer W. W. Twist, doodde dezer dagen eenen geboren Californier, onder de volgende omstandigheden;

De heeren Twist en Carthwaite waren naar San Francisco gegaan om eenige zaken te regelen, en hadden hunnen winkel en handel aan de zorg van jufvrouw Carthwaite toevertrouwd. Des avonds ten 10 ure, toen de winkel gesloten was, kwam de Californier aan de deur en eischte binnen gelaten te worden, om eene flesch sterken drank te bekomen. Jufvrouw Carthwaite berigtte hem, dat zij den winkel niet weder kon openen, (hij was goed bekend vooreen vermetel mensch;) en hij stond er op binnen gelaten te worden en begon de ramen open te breken. Jufvrouw Carthwaite gelastte hem weg te gaan. Eindelijk brak hij de deur open, en vloog op haar aan met het blanke mes. Zij deed twee schoten met eenen revolver, om hem schrik aan te jagen, en ziende dat er niets anders aan te doen was, gaf zij op nieuw vuur, en schoot hem door het hoofd.

Er had een verhoor plaats, en zij werd van alle schuld vrijgesproken. — *Alta Californian.*

GROOTE DIEFSTAL. — Jufvrouw Anna Presler, van Chicago, die laatstelijk een manufactuurwinkel deed in de Noord Clark Straat, werd voorlaatsten Dingsdag te Michigan City, van $ 5,300 in goud bestolen. Zij had haren winkel uitverkocht en was op weg naar New-York, om nieuwen voorraad in te slaan. Zij wilde liever goud nemen dan wissels koopen en hare zuinigheid in het eene opzigt bleek haar verlies in het andere te zijn. Zij had het geld in eenen reiszak, die te Michigan City van den trein werd gestolen. Men vond dien ongeveer tien roeden van het Depot af, open gesneden en het geld er uit. Er was voor $ 5, 000 aan $ 20 goudstukken in, en de rest aan $ 10 en $ 5 stukken. Men heeft geen spoor van de dieven.

EENE INDIAANSCHE KONINGIN OP WEG NAAR VICTORIA.—Eenige dagen geleden kwam hier eene zeldzame dochter van het woud aan, Nah-neebah-we-qua, van de Ojibwas van het Noordwesten, op weg naar Engeland, voor eene zending naar de Koningin van Groot Brittanje, om hare Majesteit het onregt voor te stellen, dat men haar volk tracht te doen, door het van zijne bebouwde velden en genoegelijke woningen te verplaatsen naar eene onvruchtbare wildernis, om te lijden, te hongeren en te sterven. Nah-nee-bah-we-qua bezit een hoog door de natuur begiftigd en grootelijks door opvoeding veredeld verstand. Zij spreekt de engelsche taal met groote naauwkeurigheid, en is zeer beschaafd.—*N. Y. Com. Adv.*

EEN BEER ALS KINDERMEID. — In Sullivan County, Pa., kwam onlangs op klaarlichten dag een beer in de woning eens landbouwers en vond een klein kind op den vloer spelen. Bruin nam het kind in zijne pooten en liefkoosde het met de grootste teederheid, en ook het kind had vermaak in zijnen plompen oppasser. De verschrikte moeder keek door het achterraam en terwijl de beer, nadat hij het kind op den vloer had gezet, zich voor eene wandeling in den tuin gereed maakte, klom de moeder door het raam, en sloot en versperde de huisdeur voor den ongenooden gast.

☞ Men zal nog £100,000 meer aan den *Great Eastern* te koste leggen, en dan zal hij naar New York komen.

(*Voor de Nieuwsbode.*)

DE HOEPELROKKEN.

Deze dalen weldra ten grave. Engeland en Frankrijk hebben deselven het doodvonnis aangekondigd, door verbanning uit hunne hofcirkels. Alvorens wij hen ter aarde bestellen, wil ik echter nog eens trachten aan te toonen, dat deze nieuwe mode zeer oud is.

Het gebruik daarvan dagteekent van vroegere eeuwen, en het zou mij geenszins bevreemden, dat zij reeds bij de Romeinen gebruikt werden, daar het gezegde van Ovidius: *Larva minima est ipsa puella sui*, en dat van Tertullianus: *totum caput mulier est*, ten duidelijkste aantoont, dat dergelijke smakelooze vergrootingen en mismaaktheden van het ligchaam, welke bijna zonder hoepelrokken niet denkbaar zijn, reeds bij de vrouwen in Rome, en ook later elders in zwang waren. Want toen eens een Deensch Consul in Marokko zijne vrouw in Europesche staatsiekleederen aan de nieuwsgierige Hofdames voorstelde, betastten zij haar, en zeiden vol verbazing: — "Maar zijt gij dit alles zelve?"

De hoepelrokken werden in de 16de eeuw het eerst in Spanje gedragen. De Duitschers volgden spoedig deze gewoonte na; toen kwamen zij in Engeland in de mode; vervolgens in Frankrijk, en eindelijk langzamerhand, in alle landen van Europa. In het jaar 1595, heeft de Wurtembergsche Hofprediker, Lucas Osiander, in zijne leerrede over de hoovaardige kleeding der vrouwen, het oogmerk dezer kleederdragt, met de volgende nadrukkelijke woorden, opgegeven: — "Verder," zegt hij, "hebben wij nog eene hoovaardij, ons uit vreemde landen toegebragt, namelijk de Hoepelrokken onder de Vrouwenkleederen. Dezelven hebben deze nuttigheid en fraaiheid, dat als een vrouwspersoon digt bij eene tafel staat, of wil gaan zitten, de bovenkleederen, wegens den Hoepelrok, een voet van haar af zijn zoodat men de kleederen, die geringer en van minder waarde zijn, zien kan. Wanneer anders een vrolijke kwant naar eene eerbare vrouw of een meisje ging, en ligtte haar de kleederen zoo hoog op, zoo zoude men hem eene duchtige muilpeer geven, dat hem de neus en mond aan bloed sprong, en men zoude hem geen onregt doen. — Maar nu wij zelve de kleederen zoo maken, dat zij zich van voren openen, moet dit een mooi en voortreffelijk sieraad zijn, hetwelk toch eene wanvoegelijke en leelijke hoovaardij is."

Mijns inziens zijn de hoepelrokken voor de vrouwen kleederen met een zeker nuttig doel uitgevonden, namelijk om een ligchamelijk gebrek te verhelpen, of om de plaats van opvulsel te vervullen, en het moet dus met regt verwondering baren, dat men door de hoepelrokken eene tegennatuurlijke uitbreiding tot eene mode heeft gemaakt, welke sommigen met buitengemeen groote buitenwerken van kleine vestingen vergeleken hebben; hoewel anderen beweren, dat dezelven na de verovering eener vesting, om de gevolgen daarvan te verbergen, zouden uitgevonden zijn.

Hoe het dan ook zij, men zal van nu af aan reeds bedacht behoeven te zijn, om de Hoepelrokken door iets minder wanstaltigs te vervangen; want de mode duldt, even zoo min als de natuur, eenen plotselingen overgang. Welligt zou het niet ondoelmatig zijn, over te gaan tot de *gros ventres postiches* en de *gros culs postiches*, welke mannen en vrouwen in Frankrijk ten tijde van *Francois* den tweeden droegen.

V. A.

MILWAUKEE, 30 Maart 1860.

EEN THURINGER SLAGTER DOOR ZIJN KIND AAN DEN DAG GEBRAGT. — In een dagblad van Frankfort wordt het volgende buitengewone voorval verhaald:

Een vrouwspersoon dat een en twintig jaren bij eenen slagter te Frankenhausen, in Thuringen, gediend had, verliet desen eenige dagen geleden, en nam eene som van twee honderd thalers mede, welke zij had opgespaard. Na een eind wegs gegaan te zijn, ontmoette zij twee gendarmes, verhaalde hun, dat zij het bewuste geld bij zich had, en gaf hare vrees te kennen, daar de avond begon te vallen, dat zij in een bosch, waardoor zij heen moest, zou beroofd worden; doch de gendarmes zeiden haar, dat er geen gevaar was, daar zij juist in 't bosch geweest waren, en geene verdachte personen gezien hadden.

Eenige minuten daarna keerde een hunnen, eenen aandrang volgende, van welken hij zich geene rekenschap wist te geven, naar het bosch terug, om te zien of de vrouw er in veiligheid was doorgekomen, en vond haar tot zijnen schrik in eene plas bloed vermoord liggen. Digt bij haar lag een groot mes, waarmede de misdaad klaarblijkelijk bedreven was; en daar het een van die was, welke de slagters gebruiken, kreeg hij vermoeden, dat de gewezen baas of meester der vrouw de moordenaar was. Hij reed dus terstond naar des slagters huis, en, bij eene tafel gaande zitten, vraagde hij verlof om daar zijn avondeten te nuttigen. Te gelijker tijd legde hij het bebloede mes voor zich, en een van des slagters kinderen riep: *dat is ons mes!*

Twee of drie minuten daarna trad de slagter zelf binnen. Hij werd doodsbleek, toen hij het mes en den gensdarme zag. Van den moord beschuldigd wordende, kon hij zijne schuld niet ontkennen, en gaf de twee honderd thalers over, die hij de vrouw ontnomen had. Hij is natuurlijk in hechtenis genomen, om verhoord te worden.

MOORD DOOR EENEN HOLLANDER BEDREVEN. — Het was met een innig leedwezen, dat wij in de nieuwsbladen het treurig berigt zagen, dat een onzer landgenooten zijne handen met het bloed van eenen natuurgenoot besoedeld heeft. De bedrijver dier bloedige daad, een slagter van beroep, woonde nabij THIEN's molen, te Thiensville, town Mequon, County Ozaukee, 16 mijlen van Milwaukee af. Het slagtoffer was de oppermolenaar van gezegden molen, een Duitscher.

Het schijnt dat de slagter, des avonds te huis komende, den molenaar in zijne woning aantrof, en redenen van jaloerschheid meende te hebben. Hij haalde den molenaar duchtig door, en deze vertrok. De slagter liep nu eenige uren op de straat razen en tieren, en ten 10 ure den molenaar ontmoetende, begon hij dezen dapper uit te schelden. Vervolgens ging hij naar huis, wierp zich op den grond en verzocht eenen buurman hem met een groot slagtersmes, dat hij had, dood te steken.

Op dit oogenblik kwam de Duitscher met nog twee andere mannen voor het huis, maakte den slagter voor dief uit en voor al wat leelijk is, riep dat hij er maar uit moest komen en wierp ook met steenen tegen het huis. De Hollander ging naar de deur, en zeide tot den Duitscher en de anderen, als zij hem vermoorden wilden, dat zij het dan maar doen moesten. Er volgde eene hevige woordenwisseling; de Hollander greep het slagtersmes, vloog op den Duitscher toe en sneed hem bijna door midden, zoodat hij den volgenden morgen ten 3 ure een lijk was. De slagter is in hechtenis genomen. Zijnen naam vinden wij niet vermeld; die des Duitschers was BEVERING.

☞ WEIER, de spoorweg aannemer, heeft, voor het verleiden van Miss Christie, van St. Mary's, C. W., onder omstandigheden van eenen bezwarenden aard, om vervolging te vermijden, aan hare vrienden, bij wijze van schikking, vijftig duizend dollars betaald.

Merkwaardige Bewaring van Lijken.—De gemeente der eerste Baptisten kerk in de Broad en Arch straat, dus schrijft de Philadelphia *Freie Presse*, heeft begonnen de op de vroegere begraafplaats, in de tweede Straat, begravene lijken weg te ruimen, om dezelven op het Mount Moriah kerkhof over te brengen. Eenige dagen geleden werden bij het uitgraven van twee lijken de kisten geopend en de lijken in eenen voortreffelijken staat van bewaring gevonden. De gelaatstrekken van beiden, van eenen man en eene vrouw, waren zoo goed bewaard gebleven dat de bloedverwanten dezelven terstond weder herkenden. Deze lijken zijn sedert ongeveer 80 jaren begraven. Men weet niet, waardoor deze bijzondere bewaring bewerkt werd, daar in andere kisten, die in de onmiddellijke nabijheid waren, toen zij geopend werden, zich slechts beenderen bevonden.

Ik geloof dat het mij het leven redde.

Jacob Wooster, van Bush Creek, New Sewickly township, zegt:

"Twee jaren lang leed ik aan de duizelingen, walging en hoofdpijn, waarmede eene bedorvene spijsvertering gepaard gaat, somtijds zoo erg, dat ik het bed moest houden — en somtijds, dat ik niet in staat was iets te doen. Mijne ingewanden waren dikwijls zoo verstopt, dat ik verpligt was de sterkste purgeermiddelen te gebruiken, om stoelgang te krijgen. Ja, ik vond het eindelijk noodzakelijk bestendig iets dergelijks te gebruiken. Verleden najaar begon ik BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER in te nemen, en bevond, dat het juist was, wat ik hebben moest. Ik kan het niet te sterk aanbevelen, want *ik geloof dat het mij het leven re[dde]*."

MARKTPRIJZEN

Wekelijksch verbeterd door Bacot & Spra[...]s.

Sheboygan, Wis., den 11 April, 1860.

Blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 0,90 @ 1,05
Roode W. en Z. Tarwe,	„ „	– 0,75 @ 0,90
Rogge,	„ „	– 0,50 @ 0,60
Gerst	„ „	– 0,45 @ 0,55
Haver	„ „	– 0,25 @ 0,00
Ind. Koren,	„ „	– 0,50 @ 0,60
„ „ in Aren,	„ „	– 0,25 @ 0,30
Witte Boonen,	„ „	– 0,70 @ 0,75
Erwten,	„ „	– 0,50 @ 0,56
Aardappelen,	„ „	– 0,25 @ 0,30
Gras Zaad,	„ „	– 1,75 @ 2,00
Droege Appels	„ „	– 2.75 @ 0,00
Groene Appels,	℔ barrel	– 0 00 @ 0,00
Spek [mess]	„ „	– 0,00 @ 0,00
Zout,	„ „	– 1,37 @ 0,00
Wit Visch,	„ „	– 3,00 @ 0,00
Winter Tarwe meel.	„ „	– 5,50 @ 6.00
Meel extra 2de kwaliteit,	„ „	– 3.75 @ 4,25
„ super fijn,	„ „	– 3.00 @ 3.25
Roggemeel,	„ „	– 1.50 @ 2.00
Boekweitmeel,	„ 100lbs.	– 0,00 @ 1.50
Ind. Korenmeel,	„ „	– 1.20 @ 2.00
Vleesch	„ „	– 3,00 @ 7,00
Spek	„ „	– 0,06 @ 0,07
Boter		– 0.11 @ 0,00
Geslagte Varkens,	„ „	– 4.20 @ 0,00
Hammen,	„ „	– 0.07 @ 0,09
Eijeren	per dozijn	0.07 @ 0,08
Timmerhout	„ M	– 6,00 @ 10,00
Shingles	„ „	– 1,25 @ 1,50
Hooi	„ ton	– 7.00 @ 8.00
Hout,	„ cord	– 1,25 @ 1,50

Advertentien.

_ Gehuwd
door den WelEw. Heer P Zonne.
GERRIT JAN KOOPMAN,
—en—
WILLEMINA RENSINK.
beiden van Aalten, Prov. Gelderland, Nederland.
Town Holland, Sheboygan Co., Wis,
30 Maart 1860.

_ Gehuwd
door J. Landaal, Esq., TONY SMITHS met AAGJE SCHREURS.
Alto, Fond du Lac Co., Wis.
21 Maart 1860.

Naardemaal WILLEMINA DUENK, mijne huisvrouw, zich zoodanig heeft gedragen, dat ik niet langer met haar in vrede leven kan, verbied ik alle personen haar voor mijne rekening te huisvesten of te borgen, daar ik geene schulden zal betalen, die zij na dezen dag maakt. E. J. DUENK.
Gibbsville, 8 Maart 1860. 525—6w.

Gevraagd voor contant geld
een millioen
DUIGEN!!

Zware okshoofd duig.	44 dm. lang	4 dm. brd.,	1 1-2 d.dik.
do do	do	do	4	do 1 1-4	do
Ligte do	do	do	3 3-4	do 1	do
Ton	do	33	do 4	do 1 1-4	do
do	do	33	do 4	do 1	do
do	do	33	do 4	do 3-4	do

Alsmede bodemstukken.

De duigen moeten van de bovenstaande maat zijn, vrij van splint, kwasten, bogten en wormgaten, en gemaakt van gezond, regt wit eiken hout, en ongeveer van gelijke dikte aan den rug en den kant.

H. W. THOMPSON.
Sheboygan, 3 Jan., 1860. 516 3m

EVERGREEN CITY
BANK.
JOHN O. THAYER,
BANKIERS & COMMISSIONAIR DER STATEN MAINE, MASSACHUSETTS EN NEW YORK,

belast zich met het invorderen van alle eischen van ver- en aankoop, per wissel tegen billijke percenten.
504 tf.

JACOB SCHNEIDER. GEBR. SCHNEIDER
SCHNEIDER & CO.
DISTILLEERDERS van WHISKEY
EN INVOERDERS EN VERKOOPERS VAN
WIJNEN, LIQUEUREN EN CIGAREN,
Bourbon, Monongahela, en rogge WHISKEY,
ALLE SOORTEN VAN HARTSTERKINGEN EN BITTER;
ACHTSTE STRAAT.
(Twee deuren ten noorden van SCHRAGE & CO.'S steenen gebouw.)
P. O. Box 270. Sheboygan, Wis.
512.

J. CHRISTIAN & ZOON.

Koopman in kruideniers-waren, levensmiddelen, aardewerk porcelein, ijzerwaren, galanterien enz., enz.

welke goederen hij regtstreeks te Boston en te New York gekocht heeft, noodigt het hollandsche publiek dringend uit, zijnen winkel te bezoeken en de waren en prijzen te onderzoeken.
Sheboygan Falls, 15 Nov., 1859. 503.

BOEKBINDERIJ!

In de NIEUWSBODE DRUKKERIJ wordt thans gelegenheid aangeboden, tot het inaaijen en inbinden van boeken. Allerlei banden worden daar spoedig en goed, en tegen zeer civiele prijzen vervaardigd.
Ook andere, tot dit vak behoorende artikelen, zoo als Doozen, Etuis, Albums, enz., worden daar netjes en sierlijk gemaakt.

St. Maria ACADEMIE
Voor jonge Jufvrouwen,
ONDER HET OPZIGT DER SCHOOLZUSTERS N. D.

PRIJZEN IN DE DRIE MAANDEN TEGEN VOORUITBETALING.

Kost en inwoning	$25,00
Onderrigt in de volgende vakken: Engelsche spraakkunst, spellen, lezen, schrijven, cijferkunst, algebra, aardrijkskunde, sterrekunde, wijsbegeerte, oude en nieuwe geschiedenis, scheikunde, redekunst, boekhouden,	$ 5.00
Duitsche taal	3.00
Piano	6.00
Guitarre	5,00
Zingen	2,00
Teekenen in waterverw	3,00
Kunstwerken	5,00
Vervaardigen van wasbloemen	4,00
„ „ garenwerken	4,00
Breijen in goud, zijde enz.	5,00

508 6m.

ASCH GEVRAAGD!
30,000
BUSHELS VELDASCH
gevraagd in de
nieuwe Potasch fabriek,
te Sheboygan. De hoogste prijs in goederen of contanten zal betaald worden.

A. P. LYMAN.
Sheboygan, Sept. 20 1859. n33tf.

Let wel!

Aan de Hollanders in de stad en County Sheboygan word bekend gemaakt, dat
alle soorten van kruideniers- en ellenwaren
het goedkoopste en beste in
GEO. END'S
Winkel in de Center straat te Sheboygan
te koop zijn, en dat zij zich van eene goede bediening kunnen verzekerd houden.
Het beroemde
Koffijextract van Fr. Felix
is hier voor verminderde prijzen te bekomen. 482–3m

WISCONSIN
IRON WORKS.

Alle soorten van gietwerk. Ruime voorraad van CORN MILLS voor stoom- en paarde-kracht. Tien verschillende soorten van ploegen. Alles zoo goedkoop mogelijk.

J. GEERLINGS.
Milwaukee, 10 Febr. 1860, No.522. 3m.

ROCK MILL,

De koren molen,
ROCK MILL
genaamd, te
Sheboygan Falls.
is thans zoo ingerigt, dat hij de kalanten beter bedienen kan dan eenige molen in de County. Landbouwers, die hun graan aldaar te malen brengen, "**zullen bevinden, dat zij er hun voordeel mede doen, en dat zij meer bloem verkrijgen. en van eene veel betere hoedanigheid, dan ergens anders.**"
1 Aug. 1859.

John Sully

is weder te HUIS, te SHEBOYGAN FALLS, zijnde pas van zijne reis naar NEW YORK teruggekeerd, met eenen volledigen voorraad nieuwe goederen, die hij zoo goedkoop zal verkoopen als de goedkoopste en daarbij zijne kalanten zoo goed zal behandelen, dat men er van zal staan te kijken.

Ga niet naar
PIKE'S PEAK!

Het is beter te huis te blijven en Graan te telen en landbouw of handwerk te drijven en

met Sully zaken te doen.

OORLOG
in
Europa

zal het geld weder overvloedig in omloop brengen, en de prijzen der veldvruchten doen stijgen, zoodat het beter rekening zal geven, te huis te blijven en graan te telen, enz., en met

JOHN SULLY

negotie te doen, dan naar Pike's Peak te gaan, om naar goud te graven—en geen goud te vinden.

SULLY koopt boter, eijeren, huiden, graszaad, vodden, mepelsuiker en alle andere voortbrengselen der County en zal altijd den hoogsten prijs betalen, terwijl hij zijne goederen zoo civiel verkoopen zal als eenige winkel in Sheboygan County.

BOERHAVE'S HOLLAND BITTERS

HET BEROEMDE HOLLANDSCHE GENEESMIDDEL VOOR,
VERDORVENE SPIJSVERTERING.
ZIEKTE DER NIEREN.
LEVER ONGESTELDHEID,
ALLERLEI ZWAKHEID,
KOUDE EN HEETE KOORTS.

VERDORVENE SPIJSVERTERING.

Deze ergste vijand der menschheid is zoo wel bekend, dat wij ons bijna niet geneigd gevoelen, om tijd en plaats aan deszelfs beschrijving te besteden.—Weinigen hebben nooit aan den eenen of anderen van deszelfs vormen geleden. In waarheid, het is of eene *oorzaak* of een *gevolg* van bijna alle andere ziekte, en, in dit tijdperk ingenomen, gelooven wij dat een geneesmiddel—Boerhave's Hollandsch Bitter—altijd verligting, zoo niet eene voortdurende genezing zal te weeg brengen. Wij zullen sterker taal kunnen bezigen, doch, daar wij tot een redenerend zoowel als tot een verstandig publiek spreken, wenschen wij het vooroordeel te vermijden, dat zich vestigen zou op hetgeen slechts pogchen scheen.

Gebrek aan spijsvertering, branden op het hart, hoofdpijn—ziekte en zenuwachtige,—ja, alles dat zijnen oorsprong heeft in eene verhinderde spijsvertering—waaronder begrepen zijn *ongeregeldheden der gal en ongesteldheden der lever, ongeregeldheden der ziel, prikkelbaarheid, afkeer om te denken, ongeduld, neerslagtigheid zenuwachtige vrees en beving, zucht naar eenzaamheid*, en een aantal andere ongesteldheden van die klasse, welke eenen mensch ongeschikt voor het verkeer met de wereld en zijnen huiselijken kring maken zullen, in de meeste gevallen, alle bevonden worden voort te spruiten uit den ziekelijken staat der spijsverteringsorganen, tot welke verligting dit geneesmiddel zoo bij uitstek geschikt is.

VROUWEN DIE AAN MISSELIJKHEID EN ZWAKHEID LIJDEN.

Een tonisch prikkelend middel, geschikt voor die *bijzondere tijdperken*, in het leven van elke vrouw, meer in het bijzonder van elke MOEDER, is lang een wenschelijk iets in de geneeskundige wereld geweest;—iets dat er op moet worden nagehouden als een noodzakelijk deel van elke goed voorziene huisapotheek, tot hetwelk men, in die *tijdperken*, zijne toevlugt kan nemen, met het volste vertrouwen van *verligting* te zullen vinden *van de misselijkheid* en *herstelling van de kracht*, met eene volkomene onbezorgdheid wegens eenige kwade gevolgen, zelfs al heeft men een geneesmiddel ingenomen, dat antagonistische eigenschappen bezit, die een ander geneesmiddel gevaarlijk konden maken, als het naderhand door de eigenaardigheid der ziekte vereischt werd.

Al deze voorwaarden gelooven wij volkomen in BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER vervuld. Om den aard der ziekten, waarop wij hier zinspelen, hebben wij het onbehoorlijk geacht, met de namen te pronken, van die dames, die zonder aarzelen ons de bewijzen hebben gegeven van de waarheid van hetgeen wij verzekeren. Doch elk woord kan gestaafd worden, tot overtuiging zelfs van den ongeloovigsten. Wij bieden een der veiligste en zekerste geneesmiddelen van deze klasse van ongesteldheden aan, en al dezulken, *of zij aan de sekse eigen zijn of niet*, welke uit zwakheid van eenig bijzonder orgaan, of eene algemeene zwakheid van het gestel, voortvloeijen. Deszelfs uitwerkselen grenzen aan toovenij, en toch bewerkt het eene grondige genezing. Het geeft geenen geweldigen schok aan het gestel, doch zich zachtjes door het geheele ligchaam verspreidende, wekt het de levens kracht tot eene *geregelde* werking op, en, terwijl het de *natuur* in staat stelt om de de *oorzaak* weg te nemen, roeit het grondig de *uitwerkselen* der ziekte uit.

Zijt gij des morgens misselijk, ongeneigd om op te staan? Wij verzoeken u ernstig de helft eens theelepels te beproeven. Het zal zeker geen kwaad doen. En toch waarborgen wij u stellig eene nieuwe vermeerdering van veerkracht, en een vrolijk te gemoet zien van de pligten des dags.

Zijt gij aangehaald met misselijkheid voor of na het eten? Beproef dezelfde hoeveelheid voor elk maal.—Gelijk wij te voren zeiden, het zal geen kwaad doen; nogtans verzekeren wij u verligting van dien kwellenden afkeer bij de gedachte aan voedsel, alsmede van de neiging tot braken, na het genuttigd te hebben Wij beloven eene volkomene vertering van hetgeen gegeten is.

Als gij bevindt dat de voorgeschrevene gifte te groot is geweest, verminder dan de hoeveelheid zoo als voor uw gestel past.

Lees zorgvuldig! *Het echte sterk zamengedrongen Boerhave's Hollandsche Bitter is slechts in half pints fleschjes, en wordt in het klein verkocht voor* **een Dollar** *de flesch.—Het groot gevraag naar dit waarlijk beroemde geneesmiddel heeft vele namakingen veroorzaakt, voor welker kooping het publiek zich wachten moest.*

Wacht u voor bedrog! Zie toe of onze naam wel op de etiquette staat van elke flesch, die gij koopt.

Benjamin Page, Jr. & Co
enige eigenaars,
Pittsburgh. Pa.
Is te bekomen bij:
SCHRAGE & Co. Sheboygan, Wis.
J. J. van de Plassche, Milwaukee, Wis.
Barclay Brothers, Chicago.
L. D'ooge, Grand Rapids, Mich.
Barnard, Adams & Co., St. Louis.
Barnes & Park, 304 Broadway, Cor. Duane N. Y.
H. D. Post, Holland, Mich.
F. W. de Berard, Allen & Hasford, Dubuque Iowa.
Dr. A. Shaw, Ft. Desmoines, Iowa. J. B. Dougherty, Muscatine. F. Jacobs, Jr., Davenport
McKinney & Runder, Keokuk. J. H. Welters, Pella
J. B. Fosselman, Springfield, Ills.
H. Newhall, Galena, Ills.
Dr. B. F. Miles, Tucker, Hassfield & Co., Peoria, Illinois.
Day & Jenks, St. Paul, Min. wy473

.GEELE & PLATH,
HANDELAREN IN
Groceries, kagchels, blik & ijzerwaren
PENNSYLVANIA AVENUE.
April13 tf Sheboygan, Wis.

HEETE & KOUDE KOORTS,

aan welke, over een groot gedeelte van den aardbol, de menschen lijden, is het gevolg van eene ziekelijke werking in het gestel, voortgebragt door eene giftige smetstof van plantaardige ontbinding. Deze uitwaseming wordt geboren uit de werking van zonnehitte op vochtigen grond, en stijgt met de waterdampen uit denzelven op. Terwijl de zon beneden den gezigteinder is, houden deze dampen zich nabij de oppervlakte der aarde op de giftstof wordt met dezelven, door de longen, in het bloed opgenomen. Daar werkt zij als een prikkelend vergift op de ingewanden en afscheidende organen van het ligchaam. De lever wordt stijf en laat af van niet alleen deze giftstof, maar ook de gal, uit het bloed af te scheiden. Beiden, de giftstof en de gal, hoopen zich in den bloedsomloop op, en brengen hevige wanorden in het gestel te weeg. De milt, de nieren en de maag sympathiseeren met de lever, en raken ook van haar stel. Eindelijk dringt het instinct van ons organismus, als het ware eene poging doende om de schadelijke vermenging uit te drijven, al het bloed van het ligchaam in de inwendige afscheidende deelen te zamen, om deze te dwingen dezelve uit te werpen. Het bloed verlaat de oppervlakte, en snelt met een ophoopend geweld naar de centrale organen. Dit is de *huivering*. Doch dit mislukt. Dan volgt de *koorts*, in welke het bloed de centrale organen verlaat en naar de oppervlakte snelt, als het ware eene andere poging doende, om het prikkelend vergift door het andere groote afscheidende deel—de huid—uit te drijven. Ook dit mislukt, en het gestel laat uitgeput de poging varen, en wacht op het herstel der krachten, om op eenen anderen dag de wanhopige poging te herhalen. Dit zijn de aanvallen of paroxysmen van heete en koude koorts. Zoodanige wanorde van het gestel zal natuurlijk de gezondheid ondermijnen, als dezelve niet wordt weggenomen.

Wij hebben getracht een tegengift te vinden, en hebben het gevonden,

Ayers Koortsmiddel,

dat de boosaardige giftstof in het bloed neutraliseert, en de lever prikkelt, om het uit het ligchaam te drijven. Gelijk het moest, *geneest* het deze droevige ongesteldheid met volkomene zekerheid. En het doet meer, of liever doet wat van meer dienst is voor hen, die aan deze besmetting onderhevig zijn. Als het bijtijds wordt ingenomen, verwijdert het hetzelve uit het gestel zoodra het opgeslorpt is, en houdt dus hen, die het gebruiken, vrij van deszelfs aanvallen, houdt het gestel gezond of schoon aan deze blootgesteld. Bij gevolg geneest het niet alleen, maar behoedt tegen de groote verscheidenheid van ongesteldheden, die door dezen boosaardigen invloed worden voortgebragt, zoo als tusschenpoozende koorts, rilkoorts, sluipkoorts, periodieke hoofdpijn, of galachtige hoofdpijn, galkoorts, zenuwpijn, Rheumatismus, jicht, blindheid, tandpijn, oorpijn, zinkings, ambor-stigheid, hartkloppingen, pijnlijke zwellingen der milt, vrijsterziekte, koliek, verlamming, en pijnlijke aandoeningen van maag en darmen, alle welke, als zij hieruit voortkomen, bevonden zullen worden mee of min een tusschenpoozend karakter aan te nemen. Dit "koortsmiddel" neemt de oorzaak dezer ongeregeldheden weg, en geneest de ziekte.

Dit volbrengt het, door de afscheidende organen aan te zetten, tot de uitdrijving van de giftstof uit het gestel; en deze organen worden trapsgewijze aan gewoon gemaakt, dezen hunnen pligt uit eigen beweging te doen. Daaruit vloeit voort wat men *acclimatisering* noemt. De tijd kan hetzelfde doel bereiken, maar dikwijls is het leven niet lang genoeg, of wordt in de poging opgeofferd, terwijl dit "koortsmiddel" het in eens doet, en met veiligheid. Wij hebben groote reden om te gelooven, dat dit een zekerder, zoo wel als een veiliger middel is voor de gansche klasse van ziekten, die door miasmatische besmetting veroorzaakt zijn, dan eenig ander, dat ontdekt is; en het heeft nog een ander voordeel voor het publiek, en wel, dat hetzelve goedkoop is als goed.

BEREID DOOR
DR. J. C. AYER EN CO.
LOWELL, MASS.
Prijs een Dollar de flesch.

Ayers Cherry Pectoral

heeft zich zulk eenen naam verworven, wat het genezen van allerhande Keel- en Long Ziekten, dat het geheel onnoodig is, overal waar het gebruik wordt, de bewijzen op te tellen van deszelfs deugden Daar het door deze gansche streek lang gebruikt is, behoeven wij niet meer te doen, dan het volk te verzekeren, dat deszelfs goede naam zoo goed als ooit wordt gehandhaafd, en dat men er zich op verlaten kan, dat het voor hunne redding alles zal doen, wat men ooit bevonden heeft dat het doet.

1860. Nieuwe voorraad van Goederen, 1860.

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

In hun nieuw Steenen Gebouw,

hunnen winkel op nieuw gevuld hebben en thans weder ruim gesorteerd zijn; in

GROCREIJEN & PROVISIEN,
Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen,
Houten waren en Sterke Dranken in soorten,

en welke goederen zij dan groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen. Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, Febr. 1858. JOSEPH SCHRAGE & Co.

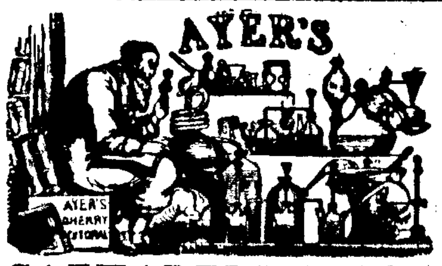

CATHARTIC PILLS
VOOR ALLEN WAARTOE EEN BUIKZUIVERINGS MIDDEL NOODIG IS.

Voor hardlijvigheid;
Voor bedorvene spijsvertering;
Voor geelzucht;
Voor eene vuile maag;
Voor hoofdpijn;
Voor den rooden loop;
Voor spijsloop;
Voor aanbijen;
Voor klierziekte;
Voor daaruit voortspruitende ongesteldheden;
Voor het rheumatismus;
Voor huidziekten;
Voor ongesteldheden der lever;
Voor waterzucht;
Voor uitslag, builen en haarworm;
Voor wormen;
Voor jicht;
Voor eene zwakke maag om voor het eten inte nemen;
Voor zenuwpijn;
Voor scherpten in het bloed.

Zij zijn met suiker bekleed, zoodat de lastigste innemer ze met genoegen slikken zal, en zij zijn het best openend middel der wereld voor alle oogmerken van een huismiddel.

Prijs 25cts de doos: zes doozen: $1,00

Een aantal geestelijken, geneeskundigen, staatslieden en uitstekende personen hebben hunne namen verleend, om van de onvergelijkelijke nuttigheid dezer geneesmiddelen te getuigen, maar onze plaats alhier laat ons niet toe dezelven hier in te lasschen. De hieronder opgenoemde agenten geven *voor niet* almanakken uit, waarin zij zijn opgegeven, ook met volledige beschrijvingen der bovengenoemde ziekten, en de behandeling, die tot derzelver genezing moet gevolgd worden.

Laat u niet door beginselloose kooplieden met andere bereidingen afzetten, waarbij zij meer verdienen. Vraagt *Ayer's* middelen, en neemt geene anderen. De zieken hebbben de beste hulp noodig, die er is, en die moeten zij hebben.

Bereid door
Dr. J. C. Ayer & Co.,
LOWELL, Mass.

Alle geneesmiddelen zijn te koop bij
W. H. Davis, Sheboygan, Wis.
P. H. Smith, Plymouth,
N. C. Farnsworth & Co., Sheboygan Falls.
Kasch & Steavens, Greenbush.
J. Henkelman Wolters, Pella, Jowa.
John Rice, Milwaukee, en alle Drogisten.

CHARLES MEYER,

[LAATSTELIJK REGISTER OF DEEDS]
beveelt zich zijnen HOLLANDSCHEN VRIENDEN IN SHEBOYGAN COUNTY als
VREDEREGTER
aan, en belooft eene prompte en onpartijdige behandeling van de hem toevertrouwde zaken.
Zijn kantoor is in de 8ste straat.
Sheboygan, 13 April, 1859. 480

ALLERBESTE
TARWE
en
ROGGEBLOEM &c.
TE KOOP,
den
EVERGREEN CITY MOLEN.
Hoek van de zevende en Center straat. Er is altijd een groote voorraad van voeder voor handen.
884tf. **V. E. Young,** agent.

IJZERGIETERIJ
van
JOSEPH KELLER.

Bij deze maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne ijzergieterij, in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS, en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen eenen zeer civielen prijs.

JOSEPH KELLER.
Sheboygan, Maart, 1858. 38tf

Nieuwe
POTASCH FABRIEK.

Wordt gevraagd
100 ton zwart zout!
20,000 bushels asch!

Waarvoor de ondergeteekende bij aflevering contant zal betalen, in zijne potasch-fabriek te Sheboygan.
Sheboygan, 7 Aug., 1859.
A. P. LYMAN.

AUGUST POTT,
OPENBAAR NOTARIS
maakt wissels over naar Europa,
belast zich met de zorg voor den overtogt van daar naar de
VEREENIGDE STATEN
benevens andere commissien vice versa,
drijft ook een agentschap voor den koop en verkoop van
LANDERIJEN,
het betalen van
BELASTINGEN enz.
Sheboygan. Wisconsin

ELLIS & JONES
ADVOCATEN EN PROCUREURS.
SHEBOYGAN, WISCONSIN
Deze nemen alle regtszaken in de counties Sheboygan, Manitowoc, Calumet en Ozaukee op zich.
ZIJ STAAN IN BETREKKING MET
Hon. Wm. R. Gorsline, Sheboygan.
F. R. Townsend, Esq., Cash. of the Bank of Sheboygan, Sheboygan.
Warren Smith, Esq., Sheboygan.
Judge Miller, Milwaukee.
Messrs. Wm. Jones jr. & Co., Chicago, Ill.
Dr. T. F. Rochester, Buffalo, N. Y.
T. H. Rochester, Pres. City Bank, Rochester
James Wilson, Esq. 169 Brodway N. Y.
Messrs. John Olmsead & Co, N. Y.
Hon. John C. Knox, Philadelphia.
George Stewardson Esq., do.
Josiah Dent, Esq., St. Louis.
Jeremiah Van Renselaer, Detroit.
Kantoor over de Bank of Sheboygan.
Sheboygan, 5 April, 1858.

---

zeide Jonathan glimlagchend, terwijl hij de liefkozingen zijner oude vrienden beantwoordde. "Maar hier, van der Haan! hier goede Liese! Ziet gij dan niet, dat er kersgeschenken voor u zijn."

Zij zagen het wel, maar zij wilden het nog niet zien, wilden niets zien, dan hunnen lieven jongen heer, die zoo frisch en bloeijend voor hen stond. Op de beide Mappels met hunne arme schaamtegezigten wierpen zij ook wel eenen verbaasden, verstolen blik, maar in de volgende seconde waren die weder vergeten, en hunne oogen hingen weder aan Jonathan, tot deze er eindelijk ernstig op aandrong; dat zij nu ook de geschenken in oogenschouw zouden nemen, die hun toegedacht waren. Het geschiedde eindelijk, en nu waren er weder uitroepingen van verbazing en verrukking over de heerlijke zaken en de vele, vele geschenken, en Jonathan wilde zeker slechts eene grap met zijne oude bedienden maken.

"Ja, eene grap, eene prachtige grap, gij trouwe zielen!" zeide Jonathan. "En daar is ook nog iets, van der Haan! En ook voor u, Liese Crabet."

Hij reikte elk hunner een papier aan.—Toen zij het lazen, sidderden beiden van vreugde, en wierpen eenen tweeden blik op de Mappels, die ook sidderden, maar van angst en misschien ook wel van nijd.

"Wat!" riep van der Haan. "Ik eerste boekhouder bij Monkenwijk en Compagnie!"

"En ik huishoudster bij den heer Monkenwijk," riep de oude Liese. "Droom ik dan? De oude dagen zullen wederkeeren, de oude dagen in het huis der Monkenwijks!"

"In hetzelfde huis, goede Liese," antwoordde Jonathan. "Mijnheer Mappel heeft de goedheid gehad, van mij de gansche nalatenschap mijns vaders terug te geven."

"Ah!" zeide van der Haan. "Ah, ik begrijp het! De zon heeft alles aan het licht gebragt! God zegene u, lieve, goede heer! En hier is mijne hand, de oude van der Haan zal u tot het einde zijns levens een trouwe dienaar zijn."

"En de oude Liese eene goede huishoudster," sprak de goede Liese met van vreugde stralenden blik. "Geluk en zegen voor altijd van boven voor het op nieuw verrezen huis Monkenwijk."

Ja, dat was eene vreugde voor de oude, wakkere, trouwe zielen; eene vreugde, die zij nimmer meer hadden gehoopt te beleven. Maar ook deze vreugdetoops moest eindelijk bedaren, en Pieter dacht weder het eerst aan de beide Mappels, die somber en van schaamte verpletterd in den donkersten hoek der kamer stonden, hunne oogen niet van den grond ophieven, en ach! *niet vrolijk konden zijn met de vrolijken.*

"Wat zal er van hen worden, Jonathan," vraagde Pieter. "Gij zult uwe wraak niet tot het uiterste drijven? Niet op dezen avond ten minste. Bedenk dat het de *kersavond is.*"

Jonathan glimlachte goedaardig. "Pieter," zeide hij, "denkt gij werkelijk, dat ik op dezen avond wraak zou kunnen uitoefenen, nadat ik mijne ziel verkwikt heb aan de vreugde van goede menschen? Neen, Pieter, het zij hun vergeven, want ik wilde immers slechts *vergelding!* Gaat," dus wendde hij zich tot de Mappels. "Gaat! Gij zijt vrij, en ik vorder van u verder geene rekenschap. Verwijdert u — en vrede zij met u!"

"O, die goede Jonathan!" riep de oude van der Haan uit. "Hij spreekt gelijk de engel des Heeren, die verscheen in den nacht des heils: Ziet, ik verkondig u groote blijdschap, die allen den volke wezen zal. Want u is de Heiland geboren, welke is Christus de Heer, in de stad Davids. Eere zij God in de hoogte en vrede op aarde en den menschen een welbehagen!"

"Amen!" zeide Pieter, en de Mappels slopen deemoedig weg. Doch hoe lang Jonathan en Pieter, en de oude van der Haan en Liese Crabet nog in vrede, op dezen heerlijken kersavond bij een waren, en met elkander van oude en nieuwe tijden spraken, dat heb ik niet kunnen vernemen. Doch dat zeiden allen nog lang daarna, dat er nooit nog nimmer en nimmer een schooner kersfeest geweest was, als dat gevierde kersfeest op den avond der vergelding van het goede en kwade.—

"Naar iemand, die zich zal verheugen u te zien, naar een oud vriend."

"Bah! Wij hebben geene vrienden," antwoordde de oude klerk. "En wij kunnen ook den winkel niet ledig laten staan."

"Waarom niet?"

"Wel, omdat er koopers zouden kunnen komen."

"Koopers? Die zullen eigenlijk anders moeten gaan. Overigens, wat is uwe gansche kraam waard! Gaauw!"

"Wel, een ducaat of zes zeker wel, niet waar, jufvrouw Crabet?"

"Hier zijn er tien, oude!" riep de vreemdeling, het geld uit den zak halende en op de tafel werpende. "Thans is uwe gansche kraam van mij, en nu gaauw wat!"

"Maar, mijnheer, wie zijt gij dan toch?" vraagde van der Haan, sidderend over zulk eene verkwisting en grootmoedigheid.

"Dat zal wel uitkomen. Denk maar dat ik de knecht Ruprecht ben, die rondgaat, om groote en kleine kinderen in den zak te steken! Haast u maar wat! komt!"

"Ja, ja, kom maar, mijnheer, van der Haan," dus sprak thans jufvrouw Crabet, die den vreemdeling intusschen met scherpe, doordringende blikken had opgenomen. "Herkent gij dan onzen bezoeker niet? Mij misleidt men zoo ligt niet met eenen grooten baard en een bruin gezigt. Pieter Heemskerk, wees welkom, en God zegene u!"

"Pieter!" riep van der Haan. "Pieter Heemskerk, de kostschoolmaat! Goede hemel, is het mogelijk! Zijt gij het werkelijk, mijnheer! Werkelijk?"

"Ja, ja, *de oude Pieter*, dien jufvrouw Crabet nu toch eenmaal mijn, onmogelijk gezigt herkend heeft," antwoordde Pieter glimlagchend. "Maar nu ook gaauw! Er wacht iemand op ons."

"Hemelsche goedheid, ik kan wel denken, wie dat is," riep van der Haan uit.—"Waar Pieter is, daar is Jonathan niet ver te zoeken."

Zij talmden niet langer, maar ijlden met sidderende haast weg, om eenige kleedingstukken om te werpen, en stegen toen in den wagen, die ratelend wegrolde. Voor het logement, waar Jonathan logeerde, hield hij stil. Pieter bragt zijne gasten in eene donkere kamer. "Wacht hier eenige minuten," zeide hij en verdween.

Van der Haan en Liese Crabet zonken geheel opgewonden van verwachting op eene sopha, en Liese zuchtte uit een door vreugde zamengeperst hart: "O groote goedertierenheid! Juist heden op het lieve kersfeest zulk eene verrassing! Wie had dat nog voor een uur gedacht?"

De oude klerk gaf geen antwoord. De verrassing had hem volkomen verlamd en sprakeloos gemaakt.

Op hetzelfde uur, en misschien nog een weinig vroeger, dan de wagen voor den kleinen winkel in de voorstad stil hield, hield er een tweede wagen stil voor het deftige huis op de markt, hetwelk jaren geleden den heer Monkenwijk had toebehoord, en in hetwelk Jonathan de eerste gelukkige jaren zijner jeugd gesleten had. Er stegen twee mannen uit, en verlangden oogenblikkelijk bij mijnheer David Mappel gebragt te worden, daar zij eene zaak van het hoogste gewigt met hem te behandelen hadden. Zij werden aangemeld en toegelaten. In de kamer, welke zij binnentraden, bevonden zich de heer David Mappel en zijn neef Philip.

"Gij wenscht mij over zaken te spreken?" vraagde de eerste. "Het moeten zeer gewigtige aangelegenheden zijn, die u zoo laat en op kersavond tot ons voeren."

"Zeer gewigtige, mijnheer!" antwoordde de een der mannen. "En wij moeten u zelfs verzoeken, ons tot het regtsgebied te volgen met uwen neef te volgen."

Mengelwerk.

Allerhande smaken.

Een Italiaan vergenoegt zich met een stuk brood en druiven, maar een Eskimo verslindt op eenen dag twintig pond vleesch. Een Hindo gebruikt tusschen zons op- en ondergang niets dan eenige lepels vol rijst, maar een russische Tartaar verteert in denzelfden tijd veertig pond vleesch. Ja, een Tartaar, van welken kapitein Cochrane in zijne reisbeschrijving melding maakt, at binnen vier en twintig uren een achtervoet of vierde van eenen grooten os op, 20 pond vet en eene daaraan beantwoordende hoeveelheid gesmolten boter. Drie uit denzelfden stam—Jakuten—houden het voor eene geenszins groote taak, een geheel rendier op eens te verslinden.

Nog verschillender dan de hoeveelheid is de soort van hetgeen gegeten wordt. De zeldzame lekkernijen, die voor menschen aantrekkelijkheid hebben, zijn bijna niet op te noemen. De Nieuwbrunswijker vindt eene geheel bijzondere aantrekkelijkheid in den neus van het mooseldier.—Haaijen, half gebroede eijeren, met de jongen er in, zeeslakken en vogelnesten staan bij de Chinezen hoog in aanzien. De Eskimo's geraken in verrukking, als men hun talkkaarsen te eten geeft, en de Abyssiniers maken zich bijna dronken van rauw vleesch en warm bloed, dat inderdaad zoo opwekkend op hen werkt, als op anderen geestrijke dranken. Op vele plaatsen wordt, gelijk bekend is, paardenvleesch gegeten en bij de wereldtentoonstelling van 1851 te Londen, toonde en verkocht zekere Bischieri lekkere koekjes en pastijtjes van ossenbloed.

Het uiterste noorden toont misschien de zonderlingste soorten van weelde in eenmakend tranig walvischspek met onverteerd rendier voeder als salade daarbij; walvischhuid aan dobbelsteenen gesneden, zwart als ebbenhout en in smaak gelijk aan de kokosnoot. Gevroren zeehond is voor treffelijke bij hulp op reis en rottende zeehond, die den geheelen zomer door in de aarde heeft gelegen, wordt voor het onovertreffelijkste wintereten gehouden.

De wintervoorraad der Groenlanders bestaat in heidebessen, angelika en gebroede eijeren, alles te zamen in eenen zak van zeehondenvel gedaan en met traan overgoten. Een Eskimo eet in geval van nood zijne slede op, als deze uit gedroogde en tusschen twee huiden genaaide zalm en rendierbeenderen bestaat.

Kaaimannen en krokodillen, hagedissen en kikvorschen worden door velen met welbehagen gegeten. Het eigenlijke krokodillenvleesch smaakt als kalfsleesch.

De Australiers eten zelfs de vergiftigste slangen en zij, die er van geproefd hebben, verzekeren dat zij als aal smaken, doch in het algemeen als kalfvleesch. In ouden tijd was addersoep wat voor ons schildpadsoep is en addergelei geldt heden nog in Italie voor een versterkingsmiddel. De jagers aan den Mississippi hebben tot op den huidigen dag een geregt, Musical Jack genaamd, daar zij buitengewoon veel van houden, ofschoon het slechts ratelslangensoep is.

Afrikaansche lekkerbekken zijn nooit meer verrukt, dan als zij eenen malschen jongen aap kunnen eten, die in de aarde gebraden is. Apen smaken als konijnen, en moeten aangenaam en voedzaam zijn. Ook vledermuizen worden gegeten, maar zij staan juist niet hoog in de gastronomische aristokratie, want zij hebben eenen onaangenamen, ranzen smaak.

Katten en honden vinden steeds bereidwillige koopers in China, waar zij in de slagterswinkels naast dassen—die als wilde zwijnen moeten smaken—en andere vleeschsoorten hangen. Ook in de zuidzee behoort hondenvleesch tot de geliefdste geregten. Gestoofde jonge honden zijn eene koninklijke spijs in Zanzibar; doch hierbij moet gezegd worden, dat de honden, overal waar men hen eet, tot dit doel bijzonderlijk gemest en slechts met melk en dergelijken gevoederd worden. Een Zuid Amerikaan geeft zeker zeer bereidwillig eene groote koe voor eenen aanzienlijken hond.

De Chinezen bevinden zich in Californie in een waar rattenparadijs, want er zijn daar ongeloofelijk vele, ongeloofelijk groote en zeer goed smakende ratten. Zij bereiden daar zelfs een bijzonder geregt van rattenhersens, dat het beroemde geregt van nachtegalentongen ten minste evenaren moet, hetwelk in de romeinsche geschiedenis vermeld wordt. Rattensoep overtreft naar het gevoelen van alle verstandige Chinezen de schildpadsoep oneindig ver.

Vele volken eten insecten. Sprinkhanen bekleeden bij den Arabier de plaats van graan en worden tot eene soort van brood gekneed, behalve dat men ze inzout, rookt of eenvoudig kookt of braadt. De Mooren stellen eenen schoonen, vetten sprinkhaan zelfs boven eene duif, en de Hottentotten bereiden uit de eijeren eene koffijkleurige soep. De wilde mieren—termieten—moeten een heel goed geregt uitmaken, gelijk de mieren in het algemeen, die eenen aangenaam zuurachtigen smaak hebben. In Zweden distilleert men ze met rogge, om gemeenen brandewijn te verbeteren. Spinnekoppen zijn nageregtlekkernijen voor de boschjesmannen. Lalande en de geleerde Schurchan (en ook andere lieden) aten ze als noten, op welke zij in smaak gelijken zouden.

De Hottentotten verslinden handen vol geroosterde rupsen, die als room met suiker of amandeldeeg smaken moeten. Zij zijn er zoo begeerig naar, als de kinderen bij ons naar borstplaatjes.

De arme kalant.

"Hoe veel boter?"

"Een half pond, als het u belieft."

"En suiker?"

"Een half pond."

"En China's appelen?"

"Een half dozijn, mijnheer."

"Gij doet van daag wel in halven. Welnu, wat nog meer? Gaauw een weinig; gij laat de betere kalanten maar wachten."

"Een half peck kornmeel, en een fransch broodje," zeide de vrouw; maar hare lippen beefden, en zij keerde zich om, om eenen traan weg te wisschen.

Ik zag naar haren strooijen hoed, die overal aan stuk was, naar haren verschoten doek, hare lengere gebogene gestalte, hare grove kleederen, en ik las armoede in alles—uiterste armoede.—En de bleeke, pijnlijke gelaatstrekken, het treurige maar eens schoone gezigt zeide mij, dat zij niet in weelde leefde. Een zieke, wiens bleeke lippen naar de koele China's appelen verlangden, voor wien de thee, de boter en het fransche broodje met veel opoffering gekocht waren, keek uit zijn raampje. En ik zag hem de thee sippen, en het lekkere brood proeven, en de geur der versche boter prijzen en zich met een glansend oog naar de gouden vrucht wenden. En ik hoorde hem haar vragen, terwijl zij bij den berookten haard nederknielde, er van mede te proeven. En terwijl zij hare gebrokene pan nam, om haar grof brood te bakken, hoorde ik haar zeggen, "Aanstonds, als ik honger heb." En "aanstonds" toen de bleeke oogleden van den lijder gesloten waren in den slaap, zag ik haar over hem heen buigen, met eenen zegen in haar hart. En zij legde het overschot van de smulpartij sorgvuldig weg, en at haar brood droog.

Ik schrikte uit mijne droomerijen op; des kruideniers harde blik was op mij gevestigd.

"Gij laat de betere kalanten maar wachten."

O, ik had hem zoo gaarne willen zeggen, dat armoede en vervolging, verachting en verguizing des harten fijn goud, dat door menige beproeving gezuiverd is, niet konden verdonkeren, en die vrouw met hare geringe behoeften en heilige zelfopoffering beter was in het oog van God dan menige geprezen rijke, die geeft omdat hij van de menschen zou gekend worden.

WAAR.—Eene week goed opgevuld met haatzucht, en de Zondag volgepropt met godsdienstoefening zullen eenen goeden Fariseër maar eenen schralen christen maken. Er zijn vele personen, die denken dat de Zondag eene spons is, waarmede zij de zonden van de week kunnen uitwisschen.

EEN EDEL GEVOELEN.—Daniel Webster schreef het volgende:

"Als wij op marmer werken, zal het vergaan; als wij op koper werken, zal de tijd het uitwisschen; als wij tempels bouwen, zullen zij tot stof vermolmen; doch als wij op onsterfelijke zielen werken—als wij die vervullen met grondbeginselen, met de regte vreeze Gods en onzer medemenschen, dan graven wij op die tafels iets, dat zal schitteren in alle eeuwigheid."

☞ Het is geen voordeel voor den mensch veel te weten, als hij niet leeft overeenkomstig hetgeen hij weet; want kennis heeft geen ander doeleinde dan goedheid, en hij, die goed is gemaakt, is in het bezit van eenen rijkeren schat, dan hij, wiens kennis de uitgebreidste is, en toch ontbloot is van goedheid; want wat de laatste door zijne groote bekwaamheden tracht te bereiken, bezit de eerste reeds.—*Swedenborg.*

☞ "Waar vindt gij eene plaats om te bidden?" werd aan eenen braven matroos van eenen walvischvanger gevraagd. "O," zeide hij, "ik kan altijd een stil plekje in den masttop vinden."

J. P. VOSWINKEL DORSELEN

Consul der Nederlanden
voor
WISCONSIN, MICHIGAN & MINNESOTA
te
MADISON,..................WIS.

HOTEL WETTSTEIN.

In de Oost water straat, te Milwaukee.

De ondergeteekende zal alles doen wat hij kan, om het Hotel Wettstein tot een wezenlijk goed logement te maken.

C. THEODOR WETTSTEIN. 469tf.

Bille Williams,

ADVOCAAT
en
PROCUREUR,

Practiseert voor alle Geregtshoven in dezen Staat, en belast zich voornamelijk met het invorderen van verschuldigde gelden.

SHEBOYGAN, WISCONSIN.
den 21sten Junij 1858. 437tf.

Hamburgsch-Amerikaansche
PAKKETVAART - ACTIEN - CO.

POST-STOOMSCHIPVAART
tusschen
New-York & Hamburg.

via Southampton,

door middel der nieuwe, op het soliedst gebouwde en op het elegantst ingerigte groote ijzeren poststoombooten.

Borussia, 2000 ton, kap. Trautmann
Hammonia, 2000 ton, kap. Schwensen.
Saxonia, 2500 ton, kap. Ehlers.
Bavaria, 2400 ton, kap. Taube.
Teutonia, 2400 Ton.

Bovengenoemde wegens hunne snelle en gelukkige reizen met roem bekende stoombooten worden regelmatig op den

1sten en 15den van elke maand.

van New-York en Hamburg, via Southampton geexpedieerd, en nemen passagiers mede van New York naar

Hamburg, Havre, Londen en Southampton
tegen de volgende prijzen:

Eerste Kajuit	$ 1.00
Tweede Kajuit	55
Tusschendek	35

Van Hamburg naar New-York.

1. kajuit $112,50. 2. kajuit $68. Tusschendek $45.

☞ Pakketten voor Duitschland nemen wij op den dag der afvaart der stoombooten slechts tot des morgens ten 9 ure aan.

☞ Brieven naar Duitschland zijn "PER HAMBURG STEAMER" geteekend aan den Post over te geven.

VEERTIENDAAGSCHE
REGTSTREEKSCHE
PAKKETVAART,

tusschen
Hamburg & N. York,

door mittel der voordeelig bekende Clipper-Schepen

Donau,	**Weser,**
Main,	**Neckar,**
Oder,	**Deutschland,**
Elbe,	**N.-Amerika.**

☞ Wegens passage wende men zich aan

C. B. Richard & Boas,
Algemeene passage-agenten,
151 Broadway, New-York.

GERMAN BANK.

Deze Bank heeft een kapitaal van - - - $85,000
Bankbiljetten in circulatie, - - - - $2,000
Gedeponeerde Staats Effecten, - - - - 26,000
Koopt en verkoopt wissels, zoowel buitenlandsche als binnenlandsche, en collecteert gelden in alle deelen van Amerika.
Interest tegen 6 procent, wordt betaald op gelden, welke minstens 60 dagen gedeponeerd blijven.
Sheboygan, 2 Augustus 1856.

JOHN EWING, Pres.
J. H. MEAD, Kassier.

Potten en Pannen.

PETER BERNS, pottenbakker in de negende straat, nabij de oude Plank Road, Sheboygan, Wis, beveelt zijnen voorraad van pottenbakkerswaren aan, en belooft eene goede bediening en civiele prijzen.
503 tf.

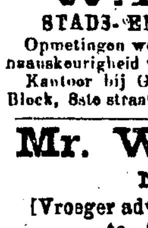

W. W. KING'S

IJzerwinkel,

Achtste Straat, naast

SCHRAGE & CO.

De ondergeteekende kondigt hierbij het Hollandsche publiek dezer Stad en County achtingsvol aan, dat hij zijnen bekenden winkel van IJzerwaren, landbouwers- en handwerkers gereedschappen door aankoopen zoo heeft opgevuld, dat hij met het beste etablissement van dien aard in het Westen kan wedijveren. Door eene veeljarige uitoefening dezes bedrijfs is hij in staat gesteld zijnen begunstigers prompt en civiel te bedienen, en hen goedkoopere aanbiedingen te doen, dan een zijner concurrenten. Hij verzoekt derhalve om een iedersgunst en recommandatie.

WM W. KING.
Sheboygan, 2 Maart 1857. y 9

Schurz & Paine.

Meesters in de regten.
KANTOOR NO. 3, KNEELAND'S BLOCK,
Oost water Straat, Milwaukee, wis.
CARL SCHURZ. HALBERT E. PAINE. 69t4

W. H. PAINE,

STADS- EN COUNTY LANDMETER.

Opmetingen werden met de meeste vaardigheid en naauwkeurigheid volvoerd.
Kantoor bij GEO. C. COLE, in OTTEN's Brick Block, 8ste straat, Sheboygan. y 21

Mr. W. F. OTTEN

New York.

[Vroeger advocaat en candidaat notaris te Amsterdam, Holland]

7 Beekman street, [Nassau Bank Building, room No. 2.]

OFFICE OF M [illegible] BLAKMA,
COUNSELLOR AT LAW.

stelt op alle geregtelijke en buiten geregtelijke acten voor de Vereenigde Staten en Nederlanden; volmagten, overdragten van eigendom, hypotheken [mortgages], testamenten, enz.; vertaalt en copieert in de Engelsche, Fransche, Hoogduitsche en Nederlandsche talen, geeft inlichtingen omtrent den staat der nalatenschappen vroeger beheerd door de weeskamers in Nederland en ontvangt inteekeningen op

1.) Humoristisch Album,

gewijd aan liefhebbers van eene vrolijke luim, uitgegeven wordende te Rotterdam bij H. Nijgh, prijs per jaargang [48 geillustreerde vellen en 12 groote platen] in vooruitbetaling $6 —

2.) De Nieuwsbode,

Organ der Nederlanders in Amerika, uitgegeven wordende te Sheboygan, Wis. 482 6m

---

Sheboygan & Mississippi spoorweg.

BEKENDMAKING.

Op en na Maandag, den 6 Junij, zullen de treinen loopen als volgt, tot nadere kennisgeving:—

Van Sheboygan naar Sheboygan Falls, Decca en Plymouth des morgens ten 6 en des namiddags ten 3 ure.

Van Sheboygan Falls naar Decca en Plymouth, des morgens ten 6 ure 20 min., en des namiddags ten 3 ure 20 minuten.

Van Decca naar Plymouth, des morgens ten 6 ure 40 min, en des namiddags ten 3 ure 40 minuten.

Van Plymouth terug des morgens ten 7 ure 40 min., en des namiddags ten 4 ure 30 minuten; van Decca des morgens 8 ure, en des namiddags ten 4 ure 50 minuten; van Sheboygan Falls des morgens ten 8 ure 20 minuten, en des namiddags ten 5 ure 10 min.

Vracht van Sheboygan naar	Sheboygan Falls,	20Ct.
„ „ „ „	Decca	35 „
„ „ „ „	Plymouth	50 „

☞ *Goederen worden tegen eene billijke vracht medegenomen.*

AYER'S
Koortsmiddel

voor de spoedige genezing van

Afwisselende koorts, of heeteen koude koorts, Tusschenpoozende koorts, Rilkoorts, Sluipkoorts, Periodische hoofdpijn, of Galachtige hoofdpijn, en Galkoortsen, en inderdaad voor alle soorten van ziekten, die uit eene ongeregeldheid der gal voortvloeijen, veroorzaakt door dompige of miasmatische landen.

Er wordt, voor de behoeften van het amerikaansche volk, naar geen geneesmiddel luider gevraagd, dan naar eene zekere en veilige geneeswijze voor Heete en Koude koorts. Zulk een geneesmiddel zijn wij nu in staat aan te bieden, met eene volkomene zekerheid, dat het de ziekte zal uitroeijen, en met de gewisheid, op bewijzen gegrond, dat er uit deszelfs gebruik, in welke hoeveelheid ook, geen leed kan voortspruiten.

Dat wat tegen deze ongesteldheid beschermt, of dezelve voorkomt, moet van ontzaggelijk veel dienst zijn, in die streken waar zij heerscht. *Voorkomen* is beter dan genezen, want de lijder ontgaat het gevaar, dat hij te loopen heeft, bij deze verderfelijke ziekte. Deze geneeswijze drijft de miasmatische giftestof van heete en koude koorts uit het gestel en komt de ontwikkeling der ziekte voor, zoo het bij de eerste nadering der waarschuwende verschijnselen wordt ingenomen. Het is niet alleen het beste middel, dat ooit voor deze soort van ziekten is uitgevonden, maar ook het goedkoopste. De groote hoeveelheid, die wij voor een dollar leveren, brengt het binnen het bereik van elk een; en in galachtige districten, in welke *heete en koude koortsen* heerschen, moest ieder een het in huis hebben en ruimschoots gebruiken, beiden tot genezing en voorbehoeding. Het is te hopen, dat deze prijs het binnen het bereik van allen, zoo armen als rijken, zal brengen. Eene grootere voortreffelijkheid van dit geneesmiddel, in het spoedige en zekere genezen van tusschenpoozende koortsen, boven alle anderen, die ooit ontdekt zijn, is, dat het geen Quinine of delfstof bevat, en bij gevolg geene quininismus of andere schadelijke uitwerkselen, hoegenaamd, op het gestel heeft. Zij, die er van genezen zijn, bleven zoo gezond als of zij nooit de ziekte hadden gehad.

Heete en koude koorts is niet alleen het gevolg van de miasmatische giftstof. Eene groote verscheidenheid van ongeregeldheden spruiten uit derzelver prikkel voort, waaronder Zenuwpijn, Rheumatismus, Jicht, Hoofdpijn, Blindheid, Tandpijn, Oorpijn, Zinking, Aamborstigheid, Klopping, Histerie, Buikpijn, Koliek, Verlamming en Ongesteldheid der Maag, alle welke, als zij uit die oorzaak voortvloeijen, een tusschenpoozend karakter aannemen, of periodisch worden. Deze "*geneeswijze*" drijft de giftstof uit het bloed, en geneest ze dus allen te gelijk. Het verstrekt tot een onschatbaar behoedmiddel voor landverhuizers en personen, die in de dompige streken of er tijdelijk vertoeven. Als het van tijd tot tijd of dagelijks, terwijl men aan de besmetting is blootgesteld, wordt ingenomen, zal deze uit het gestel worden afgescheiden, en kan niet in genoegzame hoeveelheid worden opgehoopt, om tot eene ziekte te rijpen. Daarom is het nog kostbaarder voor behoeding dan voor genezing, en weinigen zullen ooit van tusschenpoozende koortsen lijden, als zij zich de behoeding ten nutte maken, die dit middel verschaft.

AYER'S
BUIKZUIVERENDE PILLEN,

voor al de oogmerken van een huismiddel,

zijn zoo zamengesteld, dat eene ziekte binnen het bereik harer werking haar zeldzaam kan weerstaan of ontgaan. Derzelver doordringende eigenschappen onderzoeken, en reinigen, en versterken elk gedeelte van het menschelijk organismus, verbeteren deszelfs ziekelijke werking, en herstellen deszelfs gezonde levenskrachten. Als een gevolg van deze eigenschappen, staat de ongestelde, die onder pijn of ligchaamszwakte gebukt gaat, verbaasd, van zijne gezondheid of kracht hersteld te zien door een middel, dat tegelijk zoo eenvoudig en zoo uitlokkend is.

Niet alleen genezen zij de dagelijksche ongesteldheden van elk een, maar ook vele vreesselijke en gevaarlijke ziekten. De hier onder genoemde Agent zal ieder een bereidvaardig voor niet mijnen Amerikaanschen Almanac verschaffen, die getuigschriften bevatten van derzelver genezingen en voorschriften voor derzelver gebruik in de volgende ziekten: "Hardlijvigheid, Hartbranden, Hoofdpijn, voortspruitende uit eene ongestelde maag, Walging, Slechte spijsvertering, Pijn in en Ziektelijke werkeloosheid der Ingewanden, Opgeblazenheid, Verlies van eetlust, Geelzucht, en andere dergelijke ongesteldheden, die voortspruiten uit eenen zwakken toestand des ligchaams of belemmering van deszelfs verrigtingen.

Laat u niet door beginsellooze bedriegers eene andere pil aanpraten, waar zij meer aan verdienen. — Vraagt om AYERS PILLEN, en neemt niets anders.

CHERRY PECTORAL

For the rapid Cure of

COUGHS, COLDS, HOARSENESS, BRONCHITIS, WHOOPING-COUGH, CROUP, ASTHMA, AND CONSUMPTION.

Zoo ruim is het veld van deszelfs nuttigheid en zoo talrijk zijn de gevallen van deszelfs genezing, dat bijna elke landstreek overvloeit van algemeen bekende personen, die door deszelfs gebruik hersteld zijn van onrustbarende en zelfs hopelooze ziekten der longen.—Als het eens beproefd is, is deszelfs meerdere voortreffelijkheid boven elk ander geneesmiddel van deze soort te duidelijk van de aandacht te ontgaan, en waar deszelfs krachten bekend zijn, staat het publiek niet langer in twijfel, welk tegengift het zal gebruiken voor de droevige en gevaarlijke aandoeningen der longorganen, die aan ons klimaat eigen zijn. Terwijl vele mindere geneesmiddelen, die het publiek zijn opgedrongen, mislukt zijn en verworpen, heeft dit bij elke proefneming vrienden gewonnen, op de lijdenden weldaden uitgestort, die zij nimmer vergeten kunnen, en genezingen bewerkt, veel te talrijk en te merkwaardig, om ooit vergeten te worden.

BOEKBINDER.

Diegenen welke boeken hebben in te binden, kunnen dit gedaan krijgen in de Nieuwsbode drukkerij door
12 Maart, 1859. FRED. LOSSIUS.

UITMUNTENDE LANDERIJEN

IN DE COUNTIES [DISTRIKTEN] JUNU AND ADAMS.

IN DEN

STAAT WISCONSIN.

De volgende te koop aangeboden landerijen behooren tot de best gelegene en rijkste grond, in dit gedeelte des Staats. Zij zijn ruim voorzien van bouw en brandhout, grasvelden, stroomend en bronwater; en bij uitnemendheid geschikt voor landbouw en veeteelt. Zij liggen allen nabij Stations op den La Crosse en Milwaukee Spoorweg, den gewigtigsten handelsweg in den geheelen Staat.

JUNEAU COUNTY.

Township 15, Noordelijk van Rij 4 Oostelijk.

SECTIE 3.—[illegible] w qr. - - - [illegible] acres.
Hoog en zwaar witte eiken bosch, rijke vlakten, schoone grasvelden, benevens - - 40 acres.
Hooiland ten noorden van het boven beschrevene.
SEC. 4.—Z hf van z w qr en n o qr van z w qr. 120 ac.
Best rijk land, volkomen vlak, met wit en ander eikenhout.
SEC. 5.—Z hf n o qr en n hf van z o qr. 160 acres.
Diverse soorten van eikenen notenboomenhout, van 10 tot 15 acres goed hooiland.
SEC. 19.—N W qr. Goed wit eiken en ander bosch, welig gras. - - - 160 acres.
SEC. 17.—W hf van n o qr. Goed houtgewas, meestal eiken, rijk land, welig gras en stroomend water. - - - 80 acres.
SEC. [illegible] Z halfvan z w qr. De helft goed wit eiken bosch, de wederhelft zonder houtgewas, rijk en vruchtbaar. - - - 53 acres.
SEC. 20.—W hf van z o qr en o hf van z w qr. Uitmuntend vlak, rijk en droog land met burreik. 160 ac.

Township 14, Noordelijk van Rij 3 Oostelijk.

SEC. 3.—N W. qr van z w qr. - - 40 acres
SEC. 4.—Z O qr, o hf van z w qr, n w qr van [illegible] qr en lots 3 en 10 van n. w. qr. - - - acres
Deze 400 acres liggen bijeenkander, circa 7 mijlen zuid-west van Mauston. Het is hoog en vlak land rijk in bronwater, met uitmuntend eiken en notenboomen bosch, en weelderig gras. Onovertreffelijk voor alle takken van landbouw en veeteelt.

Township 16, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

SEC. 31.—Z hf van z w qr. - - - 59 acres.
Zuid half goed boomgewas, noord half best hooiland. qualiteit uitmuntend.
SEC. 32.—Z hf van n w qr. Best & rijk land; a hf met goed houtgewas - - - 80 acres.
N O qr van z w qr, z w qr van z w qr, z w qr van z o qr en lot 5 of z o qr van z o qr. - - 159 acres.
Er loopt een beekje door dit land, dat in de Wisconsin rivier uitwatert. Het is rijke lage prairie met eenig eikenbosch en een twintig tal akkers hooiland. Uitmuntend voor veeteelt.
Het ligt 6 a 7 mijlen van Mauston, 4 a 5 mijlen van Germantown.

Township 15, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

SEC. 5.—N W qr van n w qr. }
SEC. 6.—N hf van n o qr. } - - 125 acres
40 acres beste prairie, 85 acres wit eiken openingen uitmuntende qualiteit.
SEC. 6.—N W. qr. Onovertreffelijke wit- burr en zwart eiken openingen. - - - 122½ acres.
SEC. 8.—Z hf van n o qr en n hf van z o qr. Rijke en vruchtbare burr eiken openingen, hier en daar eenig pijnhout. De weg loopt midden door het land. Volmaakt vlak. - - - 160 acres.
SEC. 15.—O hf van z o qr. Best prairieland; welnig houtgewas, ten zuiden begrensd door de Lemonwierrivier. - - - 80 acres.
SEC. 28.—N O qr. Uitmuntende wit eiken openingen, vlak land, welig gras, zwaar en gezond hout. - - - 160 acres.
SEC. 28.—N E qr van z w qr, z hf van n w qr, z w qr van z w qr. In hoedanigheid als het n o qr. 160 ac.
Het land in dit Township ligt in de nabuurschap van Mauston, Germantown en Newport, nabij het spoorweg station Lynden.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk

SEC. 29.—N E qr van z o qr. Wit en burr eiken openingen, weelderig gras en plantgewas. 40 acres.
SEC. 31.—Z W qr van z o qr. Best wit en burr eiken openingen; een klein stroompje gaat door hetzelve. - - - 40 acres.
Deze landerijen liggen 3 mijlen van Kilbourn City.

Township 14. Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

SEC. 1.—Lots 8, 9, 13 of w hf van n w qr. Hoog en grasland van de beste soort. Hier en daar burr en zwarte eiken. Een beekje loopt door het zuidelijk gedeelte. - - - 114¼ acres
SEC. 1.—Z W qr. Zware en rijke zwarte grond een beekje 5 of 6 voet wijd in het noord oostelijk gedeelte. Vrij goede hoeveelheid witte, burr en zwart eiken, benevens best hooiland. Uitmuntend voor weide, melkerij en bouwland. - - - 1[illegible] acres.
SEC. 2.—O hf van z o qr. Burr, witte en zwart eiken openingen. De beek loopt door het zuidelijk deel; best hooiland langs de beek; vruchtbaar land. Uitmuntend voor weide en melkerij. - - 114 acres.
SEC. 3.—Lots 1, 7 en 8 in n o qr. [illegible] landhoeve voor veeteelt en melkerij. [illegible] best weide en hooiland. Beek in het [illegible] gedeelte. - - - [illegible]
SEC. 3.—Lots 3 en 4 in n w qr. [illegible] hooiland in het zuidelijk deel, goed [illegible] noorden. Goed houtgewas. De beek [illegible] het. - - - [illegible] acres.
SEC. 4.—Lots 1 en 2 in n o qr. [illegible] doorsnijden het; goed wei, [illegible] van rijke hoedanigheid. - - - [illegible] acres
SEC. 5.—Lots 9 en 10 in n o qr. [illegible] gedeeltelijk met goed houtgewas; [illegible] of voor weide en hooiland. - - - [illegible] acres
SEC. 5.—Z hf van z o qr. [illegible] gras rijk en digt, goed voor [illegible] acres.
SEC. 5—Lots 6 en 11. Beste [illegible] kenhout, wit, burr en zwart. [illegible] te heeft welig gras, het is [illegible] beekje doorsnijdt het. - - - [illegible] acres.
SEC. 9.—O hf van z o qr. [illegible]
SEC. 10.—W hf van z w qr. [illegible] gedeeltelijk onder cultuur, welig [illegible] loopt een stroompje midden door. [illegible] van het station Lynden. - - - [illegible] acres.
SEC. 12.—Z hf van n o qr. [illegible] zware eiken, weelderig gras. - - - [illegible] acres.
SEC. 13.—O hf van z o qr. Best rijk land; [illegible] in het zuid oostelijk gedeelte. [illegible]
SEC. 14.—N O qr van n w qr. [illegible] grond. - - - 40 acres
SEC. 22.—N hf van z o qr. [illegible] zwart eiken bosch, rijk land. [illegible]
SEC. 34.—N W qr van z w qr. [illegible]
De landen in township 14 Rij 5 [illegible] mijlen van Lyndon Station.

ADAMS COUNTY,

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.

SEC. 12.—Z hf van z o qr. [illegible] openingen; best en welig gras. [illegible] land. - - - [illegible] acres.
SEC. 17.—Lot 3 en n hf van z o qr. [illegible] heel vlak; burr, wit en zwart eiken [illegible] beekje stroomt door lot 3. [illegible] uitmuntend hooiland. - - - [illegible] acres.
SEC. 20.—N O qr van n o qr, lot 2 [illegible] w qr. Uitmuntende landhoeve [illegible] beekje; zware en rijke grond [illegible] ning. - - - [illegible] acres.
SEC. 21.—Z hf van n w qr, z w qr van [illegible] van n w qr. Best prairieland, [illegible] bosch. - - - [illegible]
Het land in bovengenoemd township [illegible] station te Kilbourn City [illegible] Newport [illegible]

Township 14, Noordelijk van Rij 7 Oostelijk.

SEC. 1.—Z W qr van z o qr. [illegible] opening, [illegible]
SEC. 2.—Z O qr van z o qr. [illegible]
SEC. 12.—Z W qr van z w qr. [illegible] eiken, [illegible] vruchtbaar land. [illegible]
SEC. 14.—N hf van z w qr. Goed [illegible]
Het land in dit township ligt 5 a 8 mijlen van het dorp Oxford.
Totaal [illegible] acres.

De ondergeteekende is eigenaar van [illegible] goede landerijen in Sauk County, [illegible] lotten in [illegible] en wil tegen billijke prijzen [illegible] waarde [illegible] gaans [illegible] waar de [illegible] spreken [illegible]

[illegible]
te Newport, Sauk County, Wisconsin.

Agenten voor den Nieuwsbode.

Amsterdam, Wis.—A. Sickels.
Oostburg, Wis.—A. van de Walle.
Sheboygan Falls—G. P. Beltzer.
Milwaukee—J. [illegible]
Alto, Wis.—J. Landaal.
Chicago, Ills.—F. [illegible]
Hope, Ills.—G. van der Syde.
Thornton, Ills.—M. Jansen.
Keokuk, Iowa—D. Gleijsteen.
Pella, Iowa—J. L. Bouwman.
Cleveland, Ohio—[illegible]
Cincinnati, Ohio—[illegible]
[illegible]
Holland, Mich.—[illegible]
Kalamazoo, Mich.—J. Van [illegible]
Grand Haven, Mich.—[illegible]
Grand Rapids, Mich.—[illegible]
Rochester, N. Y.—A. de Vos.
Buffalo, N. Y.—A. [illegible]
New York City, N. Y.—C. Otten.
Paterson, [illegible]

Zij die [illegible] bij bovengenoemde agenten [illegible] geld (in [illegible]) TWEE DOLLARS perjaar, [illegible] vervan [illegible]

A. POTT,
Sheboygan, Wis.

☞ Agenten worden gevraagd voor de nog openstaande plaatsen, [illegible]

☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR NEDERLAND $2,50 PERJAAR; $2,00 IN DE ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS 10 CENTS [illegible]

[illegible]

☞ [illegible] REGISTER[illegible] REN [illegible]

"Te volgen! Waarheen?"

"Naar den man, die afrekening met u wil houden."

"Onzin!" riep mijnheer David Mappel geergerd uit. "Waar is die persoon? — Hij mag bij mij komen."

"Hij wenscht uwe tegenwoordigheid in zijne woning; volg ons daarheen. Er staat een rijtuig voor de deur."

"Nooit!" riep Mappel toornig. "Welk eene onbeschaamdheid!"

"Gij wilt ons niet volgen, mijnheer?"

"Neen, en duizendmaal neen!"

"Dan *moet* gij!" antwoordde de vreemdeling met nadruk en sloeg zijnen mantel een weinig open, zoodat er eene uniform zigtbaar werd. "Gij herkent mij," ging hij voort, toen Mappel met een ontsteld gelaat achteruitdeinsde. "Ik ben de commissaris van policie dezer stad. Overigens is hier ook een bevel tot inhechtenisneming, dat ons magtigt, om u terstond in de stadsgevangenis te brengen. Zult gij nu volgen?"

"Ik volg," antwoordde Mappel doodsbleek. "Maar op wiens aanleiding is dit bevel uitgevaardigd?"

"Gij zult het vernemen. En thans — als ik u verzoeken mag."

Bleek en sidderend volgden de beide Mappels den commissaris van policie en stegen in den wagen, die naar het logement, waar Jonathan logeerde, afreed.—Zij werden, gelijk van der Haan en Liese Crabet, in eene donkere kamer gebragt en hier aan hunne gedachten overgelaten. De commissaris van policie verliet de kamer, sloot zorgvuldig de deur achter zich toe, en verroegde zich in eene andere, helder verlichte kamer, waar Jonathan zijne aankomst scheen verwacht te hebben.

"Welnu, zijn zij er? Volgden zij u zonder tegenstand?"

"Zonder tegenstand, ofschoon natuurlijk hoogst ongaarne," antwoordde de commissaris.

"Om het even, als zij maar hier zijn," vervolgde Jonathan. "De anderen moeten ook zoo aanstonds komen. Daar zijn zij reeds! Ik hoor den wagen. Juist, hij houdt op."

Twee minuten later trad Pieter binnen.

"Nu?" vraagde Jonathan.

"Alles in orde," luidde het antwoord. "Maar laat iemand eens beproeven de oude Liese Crabet te foppen. Zij heeft mij herkend, Jonathan, en natuurlijk vermoeden nu zij en van der Haan, dat zij u zullen vinden."

"Dat doet er niet toe, Pieter! Een kwartier vroeger of later, vernemen moesten en zouden zij het toch. Alzoo kunnen wij met de beschenking aanvangen."

"Ik zie niet, dat er nog iets in den weg staat."

"Spoedig dan. Wij zullen hen niet te lang laten wachten."

Zij zetten eene groote tafel in het midden der kamer, spreidden er een tafellaken over, en Pieter haalde eenen geweldigen kersboom met honderden waskaarsen uit eene zijkamer, dien hij op de tafel plaatste. Hierop werd de regter en de linkerzijde der tafel met verscheidene voorwerpen belegd; volledige kleedingstukken voor van der Haan en Liese Crabet, eene menigte kleinigheden en twee doosjes, die elk honderd ducaten bevatten, vielen het meest in het oog. Toen alles in orde was, zette Jonathan de brandende lamp op eene tweede ter zijde staande tafel, waarop verscheidene schrijfbehoeften lagen, en zeide: "Wij zijn zoo ver. Laat de heeren Mappel nu binnen, mijnheer de commissaris."

Er werd eene deur geopend, de commissaris van policie wenkte, en de beide Map-

pels traden het vertrek binnen, met ontstelde en verbaasde blikken rondziende en de twee mannen beschouwende, die ernstig en streng aan de vermelde tafel stonden.

"Treedt nader, mijnheer David en Philip Mappel," sprak Jonathan. "Herkent gij mij?"

"Jonathan Monkenwijk!" stamelde David Mappel doodsbleek, en moest zich aan de leuning eens stoels vasthouden, om niet neder te zinken, terwijl Philip naar een goed heenkomen omzag, doch daarbij 't scherpe oog van den commissaris van policie ontmoette, die hem te gelijk verstolen de kolf eener pistool liet zien.

"Ja, Jonathan Monkenwijk," zeide Jonathan op eenen strengen toon. "Het oog der vrees ziet scherp, gelijk ik bespeur. David Mappel, ik ben gekomen, om vergelding uit te oefenen en u het onregtvaardig goed te ontnemen, dat gij u door bedrog op mijne kosten hebt verworven."

"Het is niet waar, ik loochen alles!" riep Mappel in doodsangst, terwijl zijn bleek voorhoofd van koude zweetdruppels bedekt was.

Jonathan glimlachte verachtelijk. "Zie dit eens in!" zeide hij, en wierp hem de bekentenis van Seijbel toe.

David Mappel las, viel vernietigd op eenen stoel en steunde: "Ik ben verloren."

"Ja, gij zijt verloren en geheel in mijne magt," zeide Jonathan. "Gij bekent dat en ziet het in."

"Ik beken het. Genade, genade, mijnheer Monkenwijk!" riep Mappel jammerend, en zonk op zijne knieën.

"Genade? En welke genade viel mij ten deel, toen ik als een bedelaar uit het huis mijns vaders gestooten, en door dezen daar, dezen Philip, gehoond en bijna mishandeld werd?"

"Genade, genade, mijnheer!" riep ook Philip en zonk met smeekend opgehevene handen, gelijk zijn oom, voor Jonathan op de knieën.

"Genoeg! Sta op!" zeide Jonathan. "Onderteeken deze papieren, mijnheer Mappel. Hier de bekentenis uwer misdaad, en hier de teruggave van mijnen mij ontstolen eigendom! Hier — schrijf!"

David Mappel stond sidderend op, en zette met sidderende hand zijnen naam onder de stukken. "Nu ben ik een bedelaar," mompelde hij, toen het geschied was.

"Gij zijt nog minder dan een bedelaar," hernam Jonathan streng. "Gij zijt mij nog rekenschap schuldig van de sommen, die gij van de opbrengst der zaak gedurende twaalf jaren tot uw nut en voordeel hebt aangewend. Doch daarvan later. Blijf staan! Pieter steek de kaarsen aan den boom aan, en roep dan de anderen. Hunne vreugde zij hun daar eene straf meer."

Pieter gehoorzaamde. De kersboom goot eenen stroom van licht over de kamer uit, en nu opende Pieter snel de deur van eene tweede zijkamer.

"Van der Haan! Liese Crabet! komt!" riep hij met luider stemme, en beiden kwamen met eene haast en snelheid, als of zij nog kinderen waren, wien kersgeschenken zouden ten deel vallen. Maar zij hadden geene oogen voor den kersboom en de tafel; slechts Jonathan zochten hunne blikken, en met eenen kreet van verrukking vielen zij hem om den hals, toen zij hem met eenen rasschen, zekeren blik uit de overigen onderscheiden hadden.

"Ik bespeur, dat ook het oog der trouwe verknochtheid en liefde scherp ziet,"